

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาหลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยเป็นปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องเล็งเห็นความสำคัญ และจำเป็นจะต้องร่วมมือกันแก้ไข เพราะปัญหานี้ในวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษระบุว่าในแต่ละปี ประเทศไทยมีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ 26.85 ล้านตัน ในจำนวนนี้มีขยะมูลฝอย 6.22 ล้านตัน ไม่ได้ถูกจำกัดถูกปล่อยให้ตกค้างในพื้นที่ และ 7.15 ล้านตัน ที่ถูกนำไปกำจัดอย่างไม่ถูกวิธี ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างปัญหาด้านสุขภาวะแก่คนในชุมชน

ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยดังกล่าวส่งผลให้คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ผลักดันเป็นวาระแห่งชาติ และจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. 2559 – 2562) โดยมีวัตถุประสงค์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ สามารถจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพปัญหาของแต่ละท้องถิ่น ด้วยการลดปริมาณขยะมูลฝอย คัดแยกประเภทขยะเพื่อให้สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ให้ได้มากที่สุด สร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม (Cluster) โดยใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสานที่เหมาะสม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนเพื่อการจัดการขยะมูลฝอยอย่างยั่งยืน

ตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นตำบลขนาดเล็ก ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองอุตรดิตถ์ 104 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาและที่ราบลุ่มเชิงเขา ประชากรมีวิถีชีวิตเรียบง่าย ประกอบอาชีพทำการเกษตร เช่นปลูกข้าวโพด ถั่วเหลือง ทำสวนมะขามหวานปลูกข้าว การจัดการขยะในตำบลบ้านเสี้ยว อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งยังขาดประสิทธิภาพ และชาวบ้านยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดการขยะ ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของการจัดการขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการ จึงได้เสนอโครงการวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์เพื่อสร้างความเข้าใจและปลูกฝังจิตสำนึกเรื่องการจัดการขยะแก่ชุมชน

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

1. เพื่อศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์
2. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน กรณีศึกษา : ตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา จะศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยที่มีมาแต่เดิมเพื่อนำมาวิเคราะห์ปัญหา และหาความต้องการของประชาชนในการจัดการขยะแล้วนำมาสร้างรูปแบบการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยที่ต้องการของประชาชนโดยประชาชนมีส่วนร่วม

1. ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่ ประชากรในตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย 1 พฤษภาคม -31 ธันวาคม 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเรื่องความสัมพันธ์ หรือ เหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยเข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

การจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง การดำเนินการกักเก็บ รวบรวม ขนส่งและกำจัดขยะ รวมทั้ง การลดปริมาณขยะมูลฝอย ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การคัดแยกขยะ การใช้ซ้ำ และการรีไซเคิล เป็นต้น และโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว

การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนในการเสนอปัญหา วางแผน การแก้ปัญหา ดำเนินการแก้ปัญหาด้วยกัน รวมถึงการเสียสละกำลังกาย กำลังสติปัญญาหรือกำลังทรัพย์ เพื่อให้การแก้ปัญหาบรรลุผลตามที่กำหนดไว้ รวมถึงการติดตามประเมินผล เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาการมีส่วนร่วมต่อไป ผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วมนอกจากจะสามารถแก้ไขปัญหาได้แล้วยังทำให้ประชาชนได้ใช้ศักยภาพของตนในการแก้ไขปัญหา ร่วมกับผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับความต้องการจริงของพื้นที่อีกด้วย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้มีปัญหาในการจัดการ
2. ทำให้ทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนที่มีต่อการจัดการปัญหาขยะที่ผ่านมาจากตำบลบ้านเสี้ยว
3. ทำให้ได้รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับชุมชนในตำบลบ้านเสี้ยว เพื่อจัดทำเป็นนโยบายสาธารณะ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ คณะผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมดังนี้

ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอยและการจัดการขยะมูลฝอย

ความหมายของขยะมูลฝอย

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า ขยะมูลฝอย ไว้ดังนี้

กรมควบคุมมลพิษ (2551 : 9) อธิบายความหมายของขยะหรือมูลฝอย ว่า หมายถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษสินค้า เศษอาหาร เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว วัสดุสัตว์ หรือซากสัตว์รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่นและหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน หรือคร้วเรือน และวัสดุเหลือใช้ หมายถึง สิ่งของเครื่องใช้หรือสินค้าที่ผ่านการใช้งานแล้ว หรือหมดอายุการใช้งานแล้วหรือที่เหลือจากความต้องการและไม่เป็นที่ต้องการจะใช้อีกต่อไป ซึ่งมีทั้งวัสดุเหลือใช้ทั่วไป เป็นวัสดุเหลือใช้ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม และวัสดุเหลือใช้ที่เป็นอันตราย ซึ่งจะเป็นสิ่งปนเปื้อนวัตถุอันตรายตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ที่ระบุว่ามี 10 ประเภท ได้แก่ วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคืองและวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดอาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ได้ให้ความหมายของมูลฝอย ไว้ว่า

มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว วัสดุสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

สมาคมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ออนไลน์) อธิบายความหมายของ ขยะมูลฝอย ว่า หมายถึง สิ่งของเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตและอุปโภคซึ่งเสื่อมสภาพจน ใช้งานได้หรือไม่ต้องการใช้แล้ว บางชนิดเป็นของแข็งหรือกากของเสีย (Solid Waste) มีผลเสียต่อสุขภาพ ทางกายและจิตใจเนื่องจากความสกปรกเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคทำให้เกิดมลพิษและทัศนยะจาก

ประเภทของขยะมูลฝอย

กรมควบคุมมลพิษ (2551 : 14) ได้จำแนกประเภทของขยะมูลฝอยได้ 5 ประเภท ดังนี้

1) ขยะทั่วไป (General Waste) เป็นขยะจากสำนักงาน ถนนหนทาง การก่อสร้าง ได้แก่ กระดาษ เศษไม้ กิ่งไม้ ฟางข้าว แก้ว กระเบื้อง ยาง เศษอิฐ กวด หิน ทราช ถุงพลาสติก เศษปูน เป็นต้น ขยะประเภทนี้ไม่เกิดการย่อยสลายและเน่าเหม็น การกำจัดขยะทั่วไปควรคัดแยกขยะที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ก่อนการกำจัด

2) ขยะรีไซเคิล (Recyclable Waste) หรือมูลฝอยที่ยังใช้ได้ เป็นวัสดุที่เหลือใช้ ของเสียบรรจุภัณฑ์ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ กระจก เครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ กล่องเครื่องดื่มแบบ UHT เป็นต้น โดยผ่านกระบวนการจัดการทางอุตสาหกรรม หรือนำกลับมาใช้ซ้ำได้โดยตรง

3) ขยะอินทรีย์ (Organic Waste) หรือขยะย่อยสลาย เป็นขยะจากครัวเรือน ภัตตาคาร โรงอาหาร ตลาดสด และการเกษตรกรรม ได้แก่ เศษอาหาร เศษผัก เศษเนื้อ เศษผลไม้ ซากสัตว์ มูลสัตว์ ขยะประเภทนี้จะเป็นพวกที่ย่อยสลายและเน่าเปื่อยได้ง่าย เพราะว่าเป็นสารประกอบอินทรีย์ที่มีความชื้นค่อนข้างสูง ประกอบกับขยะประเภทนี้มีกลิ่นเหม็น การกำจัดขยะประเภทนี้ควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการหมักทำปุ๋ยก่อน

4) ขยะอุตสาหกรรม (Industrial Waste) เป็นเศษวัสดุที่เกิดจากการผลิตหรือขั้นตอนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม อาจเป็นสารอินทรีย์ที่เน่าเปื่อยซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของอุตสาหกรรม ซากยานพาหนะที่หมดสภาพการใช้งานหรือใช้งานไม่ได้แล้ว รวมทั้งชิ้นส่วนประกอบของยานพาหนะด้วย เช่น ยาง แบตเตอรี่ เป็นต้น ในการกำจัดควรพิจารณาการแยกชิ้นส่วนที่ยังสามารถนำกลับมาใช้ได้

5) มูลฝอยติดเชื้อและขยะอันตราย (Hazardous Waste) เป็นขยะจากสถานพยาบาลหรืออื่น ๆ ซึ่งต้องใช้กรรมวิธีในการทำลายเป็นพิเศษ ได้แก่ วัสดุที่ผ่านการใช้ในโรงพยาบาล แบตเตอรี่ กระจกสี พลาสติก ฟิล์มถ่ายรูป ถ่านไฟฉาย เป็นต้น การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลจะทำลายโดยการเผาในเตาเผา ส่วนขยะอันตรายอื่น ๆ ต้องดำเนินการอย่างระมัดระวัง

ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอย

สมไทย วงษ์เจริญ (2551 : 21-32) ได้อธิบายเกี่ยวกับความรู้เรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอยประจำบ้าน ดังนี้

1.1 ขยะภายในบ้าน หมายถึง สิ่งของเหลือทิ้งจากการผลิตและการใช้สอยของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในบ้านทุกห้อง ทุกมุม และรอบบริเวณบ้านในอาณาเขตรั้วบ้าน ซึ่งสามารถแบ่งย่อยออกตามสัดส่วนของบ้านได้ ดังนี้

1.1.1 ขยะในห้องรับแขก ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร กล่องกระดาษโทรศัพท์ เครื่องเล่นซีดี แผ่นซีดี เครื่องเสียง ปฏิทิน นาฬิกาแขวน แจกัน พัดลม อัลบั้มรูป หลอดไฟนีออน แอร์ โซฟา เก้าอี้ กรอบรูป โคมไฟ ฯลฯ

1.1.2 ขยะในห้องครัว ได้แก่ ถังพลาสติก กระจกน้ำร้อน ตะกร้า ขวดน้ำ ขวดน้ำปลา ขวด กาแฟหม้อ ขวดน้ำอัดลม กะละมัง ทัพพี หม้อหุงข้าวไฟฟ้า กระทะเหล็ก เต้าไมโครเวฟ ตู้เย็น เต้าแก๊ส กาน้ำ ถังแก๊ส พัดลมระบายอากาศ ก๊อกน้ำ หลอดไฟ ผ้าขี้ริ้ว เศษผัก เปลือกผลไม้ น้ำมันที่เหลือจากการทอดอาหาร ฯลฯ

1.1.3 ขยะในห้องพระ ได้แก่ เศษเทียนไข น้ำตาเทียน ก้านธูป ดอกไม้แห้ง ดอกไม้พลาสติก แจกัน ไฟแช็ก หลอดไฟ สมุด หนังสือ เครื่องตุ๊กตาอากาศ กรอบรูป โต๊ะ ตู้ ชั้นวางของ ชองรูป ถังพลาสติก ฯลฯ

1.1.4 ขยะในห้องทำงาน ได้แก่ เครื่องใช้สำนักงาน จอคอมพิวเตอร์ ซีพียู เครื่องปริ้นเตอร์ เครื่องแฟกซ์ เครื่องถ่ายเอกสาร ตลับหมึก โทรศัพท์ หลอดไฟ ไฟฉุกเฉิน ทีวี ตู้เย็น แอร์ กระดาษ แฟ้มเอกสาร ปฏิทินตั้งโต๊ะ ชองพลาสติก ถังพลาสติก ฯลฯ

1.1.5 ขยะในห้องนอน ได้แก่ ที่นอนเก่า หมอนเก่า เสื้อผ้าเก่า ผ้าเช็ดตัวเก่า โต๊ะเครื่องแป้ง ขวดน้ำหอม ขวดเครื่องสำอาง แป้งตลับ แป้งกระป๋อง ครีมบำรุงผิว หนังสืออ่านเล่น นิตยสาร วารสาร หนังสือเรียน โคมไฟ หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย ไม้ตียุง ไม้ตีมด ตุ๊กตา ทีวี เครื่องเล่นซีดี แอร์ พัดลม เครื่องกรองอากาศ พัดลมดูดอากาศ กรอบรูป โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ

1.1.6 ขยะในห้องน้ำ ได้แก่ ขวดแชมพู ขวดสบู่เหลว ขวดโลชั่น แปรงสีฟัน แปรงซักผ้า สายยาง

1.1.7 ขยะในห้องเก็บของ ได้แก่ กล่องเครื่องมือ โต๊ะเสีย เก้าอี้เสีย หลอดไฟเสีย ชั้นวาง ของ ทีวีเสีย ยางรถเสื่อมสภาพ ไม้กวาด ไม้ถูบ้าน ที่ตักขยะ ถังสี ปืนน้ำเสีย ผ้าขี้ริ้ว จอคอมพิวเตอร์เสีย ฯลฯ

1.1.8 ขยะในโรงรถ ที่จอดรถได้แก่ ซากรถยนต์ ซากรถมอเตอร์ไซด์ อะไหล่รถ ยางนอก ยางใน ขวดน้ำมัน แกลลอนน้ำมัน ขวดน้ำยาล้างรถ แบตเตอรี่รถยนต์ น้ำมันเครื่องเก่า ฯลฯ

1.1.9 ขยะบริเวณสนามหญ้า ล้อมรอบบ้านได้แก่ ประตูเหล็ก รั้วเหล็ก กิ่งไม้ เศษใบไม้ ของเด็กเล่น ท่อน้ำพีวีซี ถังขยะ สายยาง ถังน้ำ ฯลฯ

2.2 ประเภทของขยะภายในบ้าน แบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้

2.2.1 ขยะขายได้ นำกลับมาใช้ใหม่ได้ (Recycle) ยังแบ่งออกเป็นประเภทหลักได้อีกคือ

ประเภทเศษเหล็ก เศษกระดาษ ขวดแก้ว อลูมิเนียม โลหะ พลาสติก เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องใช้ไฟฟ้า และประเภทอื่นๆ

2.2.2 ขยะแห้งสำหรับเป็นเชื้อเพลิงทดแทนได้แก่ เศษไม้ลัง กิ่งใบไม้แห้ง ถังหุงข้าว ถังร้อน ถังขนมคบเคี้ยว กล่องข้าว โฟม พลาสติก รองเท้าหนัง รองเท้าฟองน้ำ กระเป่า ถังมือ เสื้อผ้า เศษเชือก ถังปุ๋ย กาก และขยะแห้งอื่นต้องเป็นขยะแห้งสะอาดเท่านั้น

2.2.3 ขยะเปียก ได้แก่ เศษอาหาร เศษผัก เศษเปลือกผลไม้

2.2.4 ขยะอันตราย ได้แก่

1) ประเภทนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ได้แก่ กระจก สปริง ยางกันขูด กระจกสีสเปร์ย จอคอมพิวเตอร์ กระจกยาฆ่าแมลง ขวดยาฆ่าแมลง ถังแก๊ส แบตเตอรี่ไฟฉุกเฉิน แบตเตอรี่รถยนต์ แบตเตอรี่รถจักรยานยนต์ น้ำมันเครื่องเก่า

2) ประเภทนำกลับมาใช้ใหม่ไม่ได้ ในอนาคตสามารถรีไซเคิลได้ขณะนี้ยังไม่คุ้มค่ากับการรีไซเคิล ได้แก่ ตลับหมึกเครื่องปริ้นเตอร์ ยาหมดอายุ เช็ดฉีดยา หลอดไฟ แบตเตอรี่ โทรศัพท์มือถือ ถ่านไฟฉาย ฝาปนเปื้อนน้ำมัน ถ่านนาฬิกา

ซึ่งการจัดการขยะอันตรายไม่สามารถนำมาจัดการร่วมกับขยะทั่วไปได้ เนื่องจากอาจเกิดการปนเปื้อนของสารพิษ เช่น หากนำหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์รวมกับขยะมูลฝอยแล้วเกิดการแตกหัก รั่วระหว่างขนย้าย ฝังกลบทำให้สารปรอทที่อยู่ในหลอดไฟออกมาปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม เนื่องจากหลุมฝังกลบขยะมูลฝอยไม่สามารถป้องกันการซึมผ่านของสารเคมีได้ ซึ่งสารปรอทจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ ทำให้มีอาการคันหรือชา ประสาทสัมผัสทำงานผิดปกติ สั่น เหน็บมือเท้า ถ้าได้รับเป็นเวลายาวนานสามารถก่อให้เกิดโรคมินามาตะได้ เป็นต้น

2.3 รูปแบบการคัดแยกขยะและการจัดเก็บขยะ

ข้อคำนึงที่สำคัญจะต้องเริ่มตั้งแต่การคัดแยกขยะให้ตรงตามชนิดที่ถูกกำหนดขึ้นโดยตลาดเพื่อสะดวกกับการขายขยะนั้น และอีกประการหนึ่งจะต้องคิดถึง วิธีการจัดเก็บขยะที่มีมูลเบาไม่ให้เกะกะ ควรทำให้แบน สั้น มัด และการบรรจุ จะทำให้ประหยัดที่จัดเก็บในบ้าน ให้ใช้ความคิดเหมือนกับกำลังเตรียมการผลิตสินค้า ทำการจัดเรียงสินค้าไว้เพื่อความสะดวกในการขาย มีการตกแต่งสินค้าทำให้เหมาะสมกับสถานที่จัดเก็บ และตลาดที่ต้องการ คิดเสมอว่าทุกชนิดที่หลีกเลี่ยงการบริโภค คือ สินค้าชนิดหนึ่งที่ยังมีวิธีการบริหารจัดการการผลิตแบบง่ายๆ ด้วยมือ สำหรับการตลาดขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดอุตสาหกรรมใหญ่อีกด้วย

ในการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรจำเป็นต้องจัดให้มีระบบการคัดแยกขยะมูลฝอยประเภทต่างๆ ตามแต่ลักษณะองค์ประกอบโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่สามารถดำเนินการได้ตั้งแต่แหล่งกำเนิด โดยจัดวางภาชนะให้เหมาะสมตลอดจนวางระบบการเก็บรวบรวมมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับระบบการคัดแยกขยะมูลฝอยพร้อมทั้งพิจารณาความจำเป็นของสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยและระบบขนส่งขยะมูลฝอยไปกำจัดต่อไป(กรมควบคุมมลพิษ, 2554.)

2.4 หลักเกณฑ์ มาตรฐาน ภาชนะรองรับขยะมูลฝอย

2.4.1 ภาชนะรองรับขยะมูลฝอย

1) ถังขยะ

เพื่อให้การจัดเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดการปนเปื้อนของขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพในการกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่จะต้องมีการจัดตั้งจุดรวบรวมขยะมูลฝอย และให้มีการแบ่งแยกประเภทของถังรองรับขยะมูลฝอยตามสีต่างๆ โดยมีถังบรรจุภายในถังเพื่อสะดวกและไม่ตกหล่น หรือแพร่กระจาย ดังนี้

- (1) สีเขียวรองรับขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น ผัก ผลไม้เศษอาหาร ใบไม้
- (2) สีเหลืองรองรับขยะที่สามารถนำมารีไซเคิลหรือขายได้ เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ
- (3) สีเทา/ดำรองรับขยะที่มีอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ขวดยา ถ่านไฟฉาย กระป๋องสีสเปรย์ กระป๋องยาฆ่าแมลง ภาชนะบรรจุสารอันตรายต่างๆ
- (4) สีฟ้ารองรับขยะย่อยสลายไม่ได้ไม่เป็นพิษและไม่คุ้มค่าการรีไซเคิล เช่น พลาสติกห่อลูกอม ของบะหมี่สำเร็จรูป ถุงพลาสติก โฟมและฟอล์ยที่เป็นอาหาร

นอกจากนี้ยังมีถุงพลาสติกสำหรับรองรับขยะมูลฝอยในแต่ละถังโดยมัดปากถุงสีเดียวกับถังที่รองรับมูลฝอยตามประเภทดังกล่าวข้างต้นในกรณีที่มีพื้นที่จำกัดในการจัดวางภาชนะรองรับขยะมูลฝอยและมีจำนวนคนที่ค่อนข้างมากในบริเวณพื้นที่นั้น เช่น ศูนย์การประชุมและสนามบิน ควรมีถังที่สามารถรองรับขยะมูลฝอยได้ทั้ง 4 ประเภทในถังเดียวกัน โดยแบ่งพื้นที่ของถังขยะมูลฝอยออกเป็น

4 ช่องและตัวถังรองรับขยะมูลฝอยทำด้วยสแตนเลส มีฝาปิดแยกเป็น 4 สีในแต่ละช่องตามประเภทของขยะมูลฝอยที่รองรับ ดังนี้

- (1) ฝาสีเขียว รองรับขยะมูลฝอยที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว
- (2) ฝาสีเหลือง รองรับขยะมูลฝอยที่สามารถนำรีไซเคิล หรือขายได้
- (3) ฝาสีแดง รองรับขยะมูลฝอยที่มีอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม
- (4) ฝาสีฟ้า รองรับขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายไม่ได้ไม่เป็นพิษและไม่คุ้มค่าการรีไซเคิลและมี

สัญลักษณ์ข้างถัง

	สีเขียวย รองรับขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น ผัก ผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้		สีเหลือง รองรับขยะที่สามารถนำมารีไซเคิลหรือขายได้ เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ
	สีเทา/ดำ รองรับขยะที่มีอันตรายต่อสิ่งมีชีวิต และสิ่งแวดล้อม เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ขวดยา ถ่านไฟฉาย กระป๋องสีสเปรย์ กระป๋องยาฆ่าแมลง		สีฟ้า รองรับขยะย่อยสลายไม่ได้ไม่เป็นพิษและไม่คุ้มค่าการรีไซเคิล เช่น พลาสติกห่อลูกอม ของบะหมี่สำเร็จรูป ถุงพลาสติก โฟม และฟอล์ยที่เป็นอาหาร

ภาพที่ 2.1 การแบ่งแยกประเภทของถังรองรับขยะมูลฝอยตามสีต่างๆ

แหล่งที่มา: กรมควบคุมมลพิษ, 2554.

2) ถูขยะ

สำหรับคัดแยกขยะมูลฝอยของครัวเรือนและจะต้องมีการคัดแยกรวบรวมใส่ถุงขยะมูลฝอยตามสีต่างๆ ดังต่อไปนี้

(2.1) ถุงสีเขียวรวบรวมขยะมูลฝอยที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็วสามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น ผัก ผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้

(2.2) ถุงสีเหลืองรวบรวมขยะมูลฝอยที่สามารถนำมารีไซเคิลหรือขายได้ เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะอลูมิเนียม

(2.3) ถุงสีแดงรวบรวมขยะมูลฝอยที่มีอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ขวดยา ถ่านไฟฉาย กระจกสีสเปร์ย กระจกสารฆ่าแมลง ภาชนะบรรจุสารอันตรายต่างๆ

(2.4) ถุงสีฟ้ารวบรวมขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายไม่ได้เป็นพิษและไม่คุ้มค่าการรีไซเคิล เช่น พลาสติกห่อลูกอม ขอบะหมี่สำเร็จรูป ถุงพลาสติก โฟมและโฟลท์ที่เปื้อนอาหาร

2.4.2 เกณฑ์มาตรฐานภาชนะรองรับขยะมูลฝอย

1) ควรมีสัดส่วนของถังขยะมูลฝอยจากพลาสติกที่ใช้แล้วไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยน้ำหนักไม่มีส่วนประกอบสารพิษ (toxic substances) หากจำเป็นควรใช้สารเติมแต่งในปริมาณที่น้อยและไม่อยู่ในเกณฑ์ที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค

2) มีความทนทาน แข็งแรงตามมาตรฐานสากลมีขนาดพอเหมาะมีความจุเพียงพอต่อปริมาณขยะมูลฝอยสะดวกต่อการถ่ายเทขยะมูลฝอยและการทำความสะอาด

3) สามารถป้องกัน แมลงวัน หนู แมว สุนัข และสัตว์อื่นๆ มิให้สัมผัสหรือคุ้ยขยะมูลฝอยได้

2.4.3 จุดรวบรวมขยะมูลฝอยขนาดย่อม

เพื่อสะดวกในการเก็บรวบรวมและประหยัดจึงต้องมีการตั้งจุดรวบรวมขยะมูลฝอยขึ้นโดยจุดรวบรวมขยะมูลฝอยจะกำหนดไว้ตามสถานที่ต่างๆ ได้แก่ หมู่บ้าน โรงอาหาร โรงภาพยนตร์ โดยมีภาชนะรองรับตั้งไว้เป็นจุดๆ เช่นหมู่บ้านจัดสรร กำหนดให้จุดรวบรวม 1 จุด ต่อ จำนวนครัวเรือน 50 – 80 หลังคาเรือนจุดแรกจะตั้งที่ปากประตูทางเข้าหมู่บ้าน สำหรับบอร์ตเมนต์จะตั้งที่ลานจอดรถบ้านที่อยู่ในซอยจุดแรกจะตั้งหน้าปากซอยแต่ละครัวเรือนจะรวบรวมขยะมูลฝอยที่คัดแยกได้ โดยถุงพลาสติกตามประเภทของสีต่างๆ มาทิ้งที่จุดรวบรวมขยะมูลฝอย

2.4.4 การแปรสภาพขยะมูลฝอย

ในการจัดการขยะมูลฝอยอาจจัดให้มีระบบที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้วยการแปรสภาพขยะมูลฝอยคือการเปลี่ยนแปลงสภาพลักษณะทางกายภาพเพื่อลดปริมาณเปลี่ยนรูปร่างโดยวิธีคัดแยกเอาวัสดุที่สามารถหมุนเวียนใช้ประโยชน์ได้ออกมาวิธีการบดให้มีขนาดเล็กลง และวิธีอัดเป็นก้อนเพื่อลดปริมาตรของขยะมูลฝอยได้ร้อยละ 20-75 ของปริมาตรเดิมทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของเครื่องมือและลักษณะของขยะมูลฝอยตลอดจนใช้วิธีการห่อหุ้มหรือการผูกมัดก๊อขยะมูลฝอยให้เป็นระเบียบมากยิ่งขึ้นผลที่ได้รับจากการแปรสภาพมูลฝอยนี้ จะช่วยให้การเก็บรวบรวม ขนถ่ายและขนส่งได้สะดวกขึ้น สามารถลดจำนวนเที่ยวของการขนส่งช่วย

ให้ไม่ปลิวหลุดจากรถบรรทุกและช่วยรีดเอาน้ำออกจากขยะมูลฝอยทำให้ไม่มีน้ำขยะมูลฝอยรั่วไหลในขณะขนส่ง ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบโดยสามารถจัดวางซ้อนได้อย่างเป็นระเบียบจึงทำให้ประหยัดเวลา และค่าวัสดุในการกลดทับและช่วยยืดอายุการใช้งานของบ่อฝังกลบได้อีกทางหนึ่งด้วย

2.4.5 การลดปริมาณขยะมูลฝอย

การลดปริมาณขยะมูลฝอยให้ได้ผลดีต้องเริ่มต้นที่การคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนทิ้งเพื่อไม่ให้เกิดการปนเปื้อน ทำให้ได้วัสดุเหลือใช้ที่มีคุณภาพสูงสามารถนำไป Reused-Recycle ได้ง่าย รวมทั้งปริมาณขยะมูลฝอยที่จะต้องนำไปกำจัดมีปริมาณน้อยลงด้วยซึ่งการคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดนั้นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละชุมชนเช่น คริวเรือน ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า สำนักงาน บริษัท สถานที่ราชการต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งปริมาณ และลักษณะสมบัติขยะมูลฝอยที่แตกต่างกันด้วยทั้งนี้การคัดแยกขยะมูลฝอยสามารถดำเนินการได้ 4 ทางเลือก คือ (กรมควบคุมมลพิษ, 2553.)

ทางเลือกที่ 1 การคัดแยกขยะมูลฝอยทุกประเภทและทุกชนิด

ทางเลือกที่ 2 การคัดแยกขยะมูลฝอย 4 ประเภท (Four cans)

ทางเลือกที่ 3 การคัดแยกขยะสด ขยะแห้ง และขยะอันตราย (Three cans)

ทางเลือกที่ 4 การคัดแยกขยะสดและขยะแห้ง (Two cans)

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก

ทางเลือกที่	รูปแบบ	ภาชนะรองรับขยะมูลฝอย	ข้อดี	ข้อเสีย	สรุปผลงาน
1.	แยกขยะมูลฝอยที่ใช้ไม่ได้ทุกประเภทและแยกขยะมูลฝอยที่ต้องนำไปกำจัดแต่ละวิธีได้	แบ่งตามประเภทขยะมูลฝอย	วัสดุที่นำกลับไปใช้ประโยชน์มีคุณภาพดีมาก	- พาหนะเก็บขนต้องมีประสิทธิภาพสูงสามารถเก็บขนมูลฝอยที่แยกได้หมด - เพิ่มจำนวนภาชนะรองรับขยะมูลฝอยมากขึ้น	ดีมาก
2.	แยกขยะมูลฝอย 4 ประเภท (Four cans)	แบ่งเป็นถังขยะรีไซเคิล ขยะทั่วไป ขยะย่อยสลายได้ และขยะอันตราย	วัสดุที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่มีคุณภาพดี	- เพิ่มจำนวนภาชนะรองรับขยะมูลฝอยมากขึ้น	ดี
3.	แยกขยะสด ขยะแห้ง และขยะอันตราย (Three cans)	แบ่งเป็นถังขยะสด ขยะแห้ง และขยะอันตราย	ง่ายต่อการนำขยะสดไปใช้ประโยชน์และขยะอันตรายไปกำจัด	- วัสดุที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ยังปะปนกันอยู่ไม่ได้แยกประเภท	พอใช้
4.	แยกขยะสดและขยะแห้ง (Two cans)	แบ่งเป็นถังขยะแห้งและขยะเปียก	ง่ายต่อการนำขยะเปียกใช้ประโยชน์	- สับสนต่อนิยามคำว่าขยะเปียก ขยะแห้ง ทำให้ทิ้งไม่ถูกต้องกับถังรองรับ	ต้องปรับปรุง

แหล่งที่มา: กรมควบคุมมลพิษ, 2553.

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นว่า ทางเลือกที่ 1 สามารถรวบรวมวัสดุที่จะนำมาใช้ใหม่ได้ในปริมาณมาก และมีคุณภาพดีมากแต่เนื่องจากประชาชนอาจจะยังไม่สะดวกต่อการคัดแยกขยะมูลฝอยทุกประเภท ดังนั้นในเบื้องต้นเพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคยต่อการคัดแยกขยะมูลฝอยควรเริ่มที่ทางเลือกที่ 2 คือแบ่งการคัดแยกออกเป็น 4 กลุ่ม (ขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลายได้ ขยะทั่วไปและขยะอันตราย) ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่สามารถนำขยะมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์ได้ใหม่และสะดวกต่อการกำจัดอย่างไรก็ตามการจะปรับปรุงรูปแบบการจัดวางภาชนะรองรับขยะมูลฝอยหรือไม่นั้นจะต้องประเมินผลโครงการในระยะแรกก่อน

2.4.6 การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่

การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มีอยู่หลายวิธีขึ้นอยู่กับสภาพและลักษณะสมบัติของขยะมูลฝอยซึ่งสามารถสรุปได้เป็น 5 แนวทางหลักๆ คือ

1) การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ (Material Recovery) เป็นการนำมูลฝอยที่สามารถคัดแยกได้กลับมาใช้ใหม่โดยจำเป็นต้องผ่านกระบวนการแปรรูปใหม่ (Recycle) หรือแปรรูป (Reuse) ก็ได้ (การทำสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้)

2) การแปรรูปเพื่อเปลี่ยนเป็นพลังงาน (Energy Recovery) เป็นการนำขยะมูลฝอยที่สามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานความร้อนหรือเปลี่ยนเป็นรูปก๊าซชีวภาพมาใช้ประโยชน์

3) การนำขยะมูลฝอยจำพวกเศษอาหารที่เหลือจากการรับประทานหรือการประกอบอาหารไปเลี้ยงสัตว์ (การเลี้ยงสัตว์ด้วยมูลฝอยอินทรีย์)

4) การนำขยะมูลฝอยไปปรับสภาพให้มีประโยชน์ต่อการบำรุงรักษาดิน เช่นการนำขยะมูลฝอยสดหรือเศษอาหารมาหมักทำปุ๋ย (การทำปุ๋ยหมัก)

5) การนำขยะมูลฝอยปรับปรุงพื้นที่โดยนำขยะมูลฝอยมากำจัดโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกหลักวิชาการ (Sanitary landfill) จะได้พื้นที่สำหรับใช้ปลูกพืช สร้างสวนสาธารณะ สนามกีฬา เป็นต้น

2.4.7 เทคโนโลยีการกำจัดขยะมูลฝอย สามารถแบ่งออกเป็น 3 ระบบใหญ่ คือ (กรมควบคุมมลพิษ, 2553.)

1) ระบบหมักทำปุ๋ยเป็นการย่อยสลายอินทรีย์สารโดยขบวนการทางชีววิทยาของจุลินทรีย์เป็นตัวการย่อยสลายให้แปรสภาพเป็นแร่ธาตุที่มีลักษณะค่อนข้างคงรูป มีสีดำค่อนข้างแห้งและสามารถใช้ในการปรับปรุงคุณภาพของดิน ขบวนการหมักทำปุ๋ยสามารถแบ่งเป็น 2 ขบวนการ คือขบวนการหมักแบบให้ออกซิเจน ซึ่งเป็นการสร้างสภาวะที่จุลินทรีย์ชนิดที่ดำรงชีพโดยใช้ออกซิเจนย่อยสลายอาหารแล้วเกิดเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและกลายเป็นแร่ธาตุเป็นขบวนการที่ไม่เกิดก๊าซกลิ่นเหม็น ส่วนอีกขบวนการเป็นขบวนการหมักแบบไม่ให้ออกซิเจน (Aerobic Decomposition) เป็นการสร้างสภาวะให้เกิดจุลินทรีย์ชนิดที่ดำรงชีพโดยใช้ออกซิเจนเป็นตัวช่วยย่อยสลายอาหารและแปรสภาพกลายเป็นแร่ธาตุขบวนการนี้มักเกิดก๊าซที่มีกลิ่นเหม็น เช่น ก๊าซไข่เน่า (Hydrogen Sulfide: H₂S) แต่ขบวนการนี้จะมีผลดีที่เกิดก๊าซมีเทน (Methane gas) ซึ่งเป็นก๊าซที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เป็นเชื้อเพลิงได้

2) ระบบการเผาในเตาเผาเป็นการทำลายขยะมูลฝอยด้วยวิธีการเผาทำลายในเตาเผาที่ได้รับการออกแบบก่อสร้างที่ถูกต้องและเหมาะสมโดยต้องให้มีอุณหภูมิในการเผาที่ 850 – 1,200 องศาเซลเซียสเพื่อให้การทำลายที่สมบูรณ์ที่สุด แต่ในการเผามักก่อให้เกิดมลพิษด้านอากาศได้แก่ฝุ่นขนาดเล็ก ก๊าซพิษต่างๆ เช่น ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Sulfur dioxide: SO₂) เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังอาจเกิดไดออกซิน (Dioxins) ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็งและเป็นสารที่กำลังอยู่ในความสนใจของประชาชนดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีระบบควบคุมมลพิษทางอากาศและดักมิให้อากาศที่ผ่านปล่องออกสู่บรรยากาศมีค่าเกินกว่าค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศจากเตาเผาที่กำหนด

3) ระบบฝังกลบอย่างถูกสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) เป็นการกำจัดขยะมูลฝอยโดยการนำไปฝังกลบในพื้นที่ที่ได้จัดเตรียมไว้ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้รับการคัดเลือกตามหลักวิชาการทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วิศวกรรม สถาปัตยกรรม และการยินยอมจากประชาชนจากนั้นจึงทำการออกแบบและก่อสร้าง โดยมีการวางมาตรการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นเช่น การปนเปื้อนของน้ำเสียจากกองขยะมูลฝอยที่เรียกว่า น้ำชะขยะมูลฝอย (Leachate) ซึ่งถือว่าเป็นน้ำเสียที่มีค่าความสกปรกสูงไหลซึมลงสู่ชั้นน้ำใต้ดินทำให้คุณภาพน้ำใต้ดินเสื่อมสภาพลงจนส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ใช้น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค

2.4.8 หลักเกณฑ์การเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย

ในการพิจารณาพื้นที่ที่มีศักยภาพเป็นสถานที่ตั้งศูนย์กำจัดขยะนั้นจะต้องทราบความต้องการขนาดที่ดินที่จะใช้และที่ตั้งของท้องถิ่นที่จะเข้าร่วมดำเนินการโดยอาจจะพิจารณาสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยแห่งเดิมของท้องถิ่นที่มีศักยภาพรองรับหรือขยายการรองรับขยะมูลฝอยภายในจังหวัดแต่ละแห่งและอาจจะมีอำนาจศูนย์กำจัด 1-2 แห่ง พร้อมกับจัดให้มีสถานีขนถ่ายตามความจำเป็นและเหมาะสม หลักเกณฑ์การคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพเป็นสถานที่ตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนสามารถใช้เกณฑ์มาตรฐานและแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนที่กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำขึ้นดังนี้

- 1) เกณฑ์การคัดเลือกพื้นที่ของสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยและสถานที่นำวัสดุกลับคืน
 - (1) ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2538
 - (2) ตั้งอยู่ห่างแนวเขตโบราณสถาน ตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไม่น้อยกว่า 1 กิโลเมตร
 - (3) ควรตั้งอยู่ห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า 1 กิโลเมตร
- 2) เกณฑ์การคัดเลือกพื้นที่ของสถานที่กำจัดโดยเตาเผาและสถานที่หมักทำปุ๋ย
 - (1) ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528
 - (2) ตั้งอยู่ห่างจากแนวเขตโบราณสถาน ตาม พ.ร.บ.โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า 1 กิโลเมตร

(3) ควรตั้งอยู่ห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า 2 กิโลเมตร

(4) ที่ตั้งของสถานที่กำจัดโดยเตาเผาควรเป็นที่โล่ง ไม่อยู่ในที่อับลม

2.4.9 ผลกระทบที่เกิดจากขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอยที่เพิ่มสูงขึ้นตามฐานะทางเศรษฐกิจและการบริโภคของประชาชนสร้างปัญหาต่อสภาพแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ ดังนี้ (สุธีรา ตูลยะเสถียร และคณะ, 2544: 189-191)

1) เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและพาหะนำโรค เนื่องจากเชื้อจุลินทรีย์ที่ปนเปื้อนมากับขยะมูลฝอย มีโอกาสที่จะขยายพันธุ์เพิ่มจำนวนมากขึ้นได้ เพราะขยะมูลฝอยมีทั้งความชื้นและสารอินทรีย์ซึ่งจุลินทรีย์ใช้เป็นอาหาร โดยขยะมูลฝอยจำพวกที่มีสารอินทรีย์เมื่อทิ้งค้างไว้จะเกิดการเน่าเปื่อยกลายเป็นแหล่งเพาะพันธุ์และที่อยู่อาศัยของพาหะนำโรค เช่น หนู แมลงวัน เป็นต้น

2) เป็นบ่อเกิดของโรค เนื่องจากการเก็บรวบรวม และการกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกสุขลักษณะ จะเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคต่างๆ เช่น เชื้อไทฟอยด์ ตั๊กแตน เป็นต้น

3) ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ การที่ขยะมูลฝอยตกค้างเนื่องจากการเก็บขนได้ไม่หมดนั้น ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนกระจายไปทั่วบริเวณนั้น นอกจากนี้แล้วฝุ่นละอองที่เกิดจากการเก็บรวบรวม การขนถ่าย และการกำจัดขยะมูลฝอย ยังเป็นเหตุให้เกิดความรำคาญที่มักได้รับการร้องเรียนจากประชาชนเสมอ

4) ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ และมลพิษต่อผิวดิน ซึ่งเกิดจากการปนเปื้อนของขยะมูลฝอย เนื่องจากการจัดการที่ไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล เช่น การเผาขยะมูลฝอยกลางแจ้งทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ การกองขยะมูลฝอยไว้ใกล้แหล่งน้ำ เมื่อฝนตกลงมา น้ำจึงชะสารพิษจากขยะมูลฝอยไปยังผิวดินและแหล่งน้ำ ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ และมลพิษต่อผิวดิน เป็นต้น

5) เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ เนื่องจากต้องสิ้นเปลืองงบประมาณในการจัดการขยะมูลฝอยให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลเพื่อป้องกันการเกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม สำหรับน้ำเสีย อากาศเป็นพิษ ดินปนเปื้อน ย่อมส่งผลกระทบต่องบประมาณซึ่งมีผลต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างแน่นอน

6) ชุมชนขาดความสวยงาม การเก็บขนและการกำจัดขยะมูลฝอยที่ดีมีประสิทธิภาพ และถูกหลักสุขาภิบาล จะช่วยให้ชุมชนเกิดความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งสื่อแสดงถึงวัฒนธรรมและความเจริญของชุมชนและคนในชุมชนนั้นๆ ดังนั้น หากตรงกันข้ามกับที่กล่าวมา ย่อมก่อให้เกิดความไม่น่าดู บ้านเมืองสกปรก ขาดความสวยงาม และอาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศอีกด้วย

2.4.10 ประโยชน์ของขยะมูลฝอย

การนำขยะมูลฝอยหรือของเสียมาใช้ประโยชน์ เป็นวิธีการที่สามารถแก้ไขปัญหาล้างสิ่งแวดล้อม และยังช่วยประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนช่วยลดงบประมาณในการจัดการขยะมูลฝอยอีกด้วย ซึ่งการนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์นั้นมีหลายแนวทาง ดังนี้ (สำนักรักษาความสะอาด, 2542: 32-38)

1) คัดแยกขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิดมาหมุนเวียนใช้ใหม่ โดยเจ้าของบ้านจะทำการคัดแยกขยะมูลฝอยชนิดกระดาษ โฟม พลาสติก ขวด แก้ว โลหะ ฯลฯ ที่อยู่ในสภาพดีออกจากขยะมูลฝอย

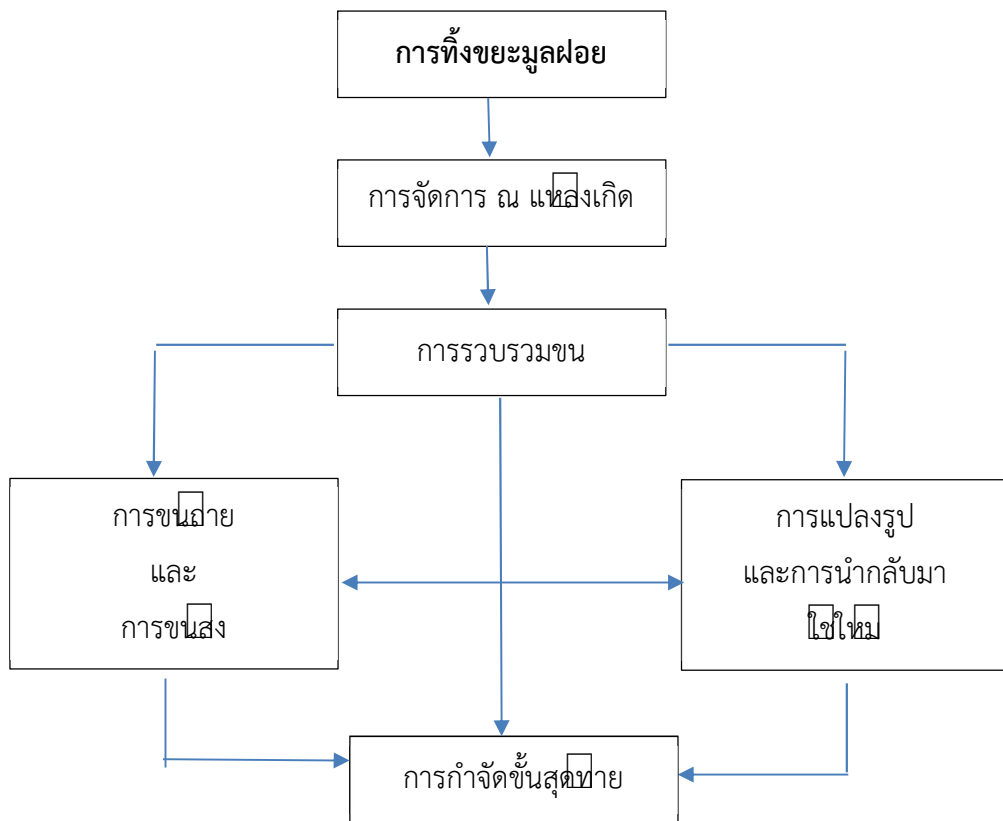
ที่จะนำไปทิ้ง เพื่อนำขยะมูลฝอยที่คัดแยกแล้วไปขายแก่ร้านรับซื้อของเก่า ซึ่งขยะมูลฝอยเหล่านี้จะถูกขายต่อไปยังโรงงานแปรรูปเพื่อนำไปทำเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ต่อไป ซึ่งวิธีนี้จะช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอยที่จะต้องนำไปกำจัดช่วยประหยัดทั้งงบประมาณและทรัพยากรรวมทั้งยังได้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจอีกด้วย

2) การนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ โดยผ่านการคัดแยกขยะมูลฝอยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ใหม่ (Material Recovery Process) ด้วยวิธีการใช้เครื่องจักรกลหรือแรงงาน ทำการคัดแยกขยะมูลฝอยชนิดกระดาษ โฟม พลาสติก ขวด ยาง แก้ว โลหะ ฯลฯ ซึ่งเป็นขยะมูลฝอยที่ประชาชนทิ้งแล้ว ออกจากขยะมูลฝอยที่จะถูกนำไปกำจัดทำให้ลดค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะมูลฝอย รวมทั้งช่วยประหยัดทรัพยากรธรรมชาติและลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

3) การนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ทางด้านพลังงาน โดยการนำขยะมูลฝอยมาผ่านกระบวนการต่างๆ เช่น Direct Combustion Process, Incineration, Refuse Derived Fuel, Pyrolysis, Bioconversion เป็นต้น ซึ่งจะเปลี่ยนขยะมูลฝอยเป็นผลผลิตทางพลังงาน เช่น ไอน้ำ น้ำร้อน กระแสไฟฟ้า เชื้อเพลิงแข็ง เชื้อเพลิงเหลว แก๊สเชื้อเพลิง แก๊สชีวภาพ แอลกอฮอล์ ฯลฯ ซึ่งวิธีการนี้ช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมและได้ประโยชน์ต่อเกษตรกรด้วย

4) การนำขยะมูลฝอยมาปรับพื้นที่ โดยการนำขยะมูลฝอยมากำจัดด้วยวิธีฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) จะทำให้ได้พื้นที่สำหรับปลูกพืช สร้างอาคารที่ไม่สูงมากนัก สร้างสวนสาธารณะ ฯลฯ

กิจกรรมในการจัดการขยะมูลฝอย เริ่มตั้งแต่การทิ้งขยะมูลฝอยจนกระทั่งถึงการกำจัดขยะมูลฝอยในขั้นสุดท้าย ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวแบ่งได้เป็น 6 ส่วนในการจัดการขยะมูลฝอยสำหรับชุมชนใดชุมชนหนึ่ง จะต้องเลือกส่วนที่เหมาะสม ดังภาพที่ 2.2 มาประกอบเข้าด้วยกันโดยส่วนใหญ่แล้วระบบการจัดการขยะมูลฝอยสำหรับชุมชนทั่วไปประกอบด้วย 4 ส่วน คือ การทิ้งขยะมูลฝอย การจัดการขยะมูลฝอย ณ แหล่งเกิด การรวบรวมขน และการกำจัดขั้นสุดท้าย ซึ่งเป้าหมายของการจัดการขยะมูลฝอย คือ การจัดระบบในกระบวนการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม เพื่อให้ได้วิธีการที่มีประสิทธิภาพและประหยัดที่สุด ภายใต้เงื่อนไขบังคับต่างๆ ภายในระบบนั้นๆ

ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ของระบบการจัดการขยะมูลฝอย

แหล่งที่มา: พัชรี หอวิจิตร, 2541: 14.

จากภาพที่ 2.2 องค์ประกอบของระบบการจัดการขยะมูลฝอยสามารถอธิบายได้ดังนี้ (พัชรี หอวิจิตร, 2541: 14)

1 การทิ้งขยะมูลฝอย ได้แก่ กิจกรรมที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้ทิ้งเห็นว่าวัสดุชิ้นใดๆ นั้นไม่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้อีกต่อไปแล้ว จึงทิ้งหรือไปเก็บรวบรวมไว้เพื่อกำจัดต่อไป การทิ้งขยะมูลฝอยจะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับบุคคลผู้ทิ้งวัสดุนั้นว่าจะยังใช้ประโยชน์จากวัสดุนั้นต่อไปหรือไม่

2 การจัดการขยะมูลฝอย ณ แหล่งเกิด ในส่วนนี้มุ่งความสนใจไปที่ขยะมูลฝอยที่มาจากชุมชนมากกว่าขยะมูลฝอยที่มาจากแหล่งอื่น ทั้งนี้เพราะขยะมูลฝอยในส่วนนี้มีมากมายหลายชนิดปะปนกัน และเกิดขึ้นในแหล่งที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่มีผู้คนอยู่กันอย่างแออัด ดังนั้น จึงต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บขน เพราะถ้าหากเกิดมีขยะมูลฝอยตกค้างตามแหล่งเกิดหรือตามชุมชนมากๆ ก็จะทำให้เกิดการเน่าและส่งกลิ่นเหม็นไปทั่วบริเวณชุมชน ซึ่งเป็นภาพที่ไม่น่าดูสำหรับคนผ่านไปผ่านมา รวมทั้งอาจมีผลเสียต่อสุขภาพอนามัยของประชากรในชุมชนนั้นๆ ด้วย

3 การรวบรวมเก็บขน “การรวบรวมขนขยะมูลฝอย” หมายถึง กิจกรรมตั้งแต่การขนถ่ายขยะมูลฝอยจากถังขยะ ซึ่งอาจจะเป็นถังขยะจากแต่ละบ้านหรือถังขยะรวม ทั้งนี้แล้วแต่กรณี เข้าสู่รถเก็บขยะมูลฝอย ไป

จนถึงการขนขยะมูลฝอยนั้นไปถ่ายเทไว้ที่จุดหมายปลายทาง ซึ่งอาจจะเป็นสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย โรงแปลงรูปขยะมูลฝอย หรือสถานีกำจัดขยะมูลฝอยในขั้นสุดท้าย

ในระบบการจัดการขยะมูลฝอย องค์ประกอบส่วนนี้เป็นส่วนที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด อาจถึงร้อยละ 80 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด สำหรับวิธีการอาจทำได้หลายรูปแบบ คือ รัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการเองทั้งหมด หรือให้บริษัทเอกชนประมูลแข่งขัน เพื่อดำเนินการรวบรวมเก็บขนขยะมูลฝอย หรืออาจดำเนินการในลักษณะร่วมคือ รัฐบาลดำเนินงานเองในบางส่วนและจ้างเหมาเอกชนในบางส่วน

4 การขนถ่ายและการขนส่ง ส่วนนี้ประกอบด้วยการทำงาน 2 ขั้นตอนได้แก่ การขนถ่ายขยะมูลฝอยออกจากรถขยะขนาดเล็กเข้าสู่พาหนะขนส่งขนาดใหญ่และการขนส่งขยะมูลฝอยโดยพาหนะขนส่งไปยังสถานีกำจัดขยะมูลฝอย

5 การแปลงรูปและการคืนรูป องค์ประกอบของระบบการจัดการขยะมูลฝอยส่วนนี้ รวมถึงตั้งแต่เทคนิคการใช้เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพของส่วนประกอบส่วนอื่นๆ และเพื่อแยกวัสดุที่ยังใช้ประโยชน์ได้กลับมาใช้ใหม่หรือแปลงรูปขยะมูลฝอยให้ได้สิ่งที่เป็นประโยชน์ เช่น ปุ๋ย พลังงานความร้อน เป็นต้น

6 การกำจัดขั้นสุดท้าย วิธีการในส่วนนี้ใช้กำจัดได้ทั้งขยะมูลฝอยที่รวบรวมโดยตรงจากตามบ้านเรือน ถนนหนทาง กากตะกอนจากโรงบำบัดน้ำเสีย ซึ่งถ้าจากการใช้วิธีการเทกองกลางแจ้งเป็นวิธีการกำจัดขั้นสุดท้าย แต่เนื่องจากวิธีการดังกล่าวทำให้เกิดสภาพที่ไม่น่าดู เกิดกลิ่นเน่าเหม็น และเป็นบ่อเกิดแห่งพาหะนำโรคต่างๆ ดังนั้น ในบางประเทศจึงมีกฎหมายห้ามใช้วิธีการเทกองกลางแจ้ง แต่ให้ใช้วิธีฝังกลบแทน

ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้ได้ระบบที่มีประสิทธิภาพที่สุดนอกจากองค์ประกอบของการจัดการขยะมูลฝอยที่ได้กล่าวไปแล้วในภาพที่ 3 ควรพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย เช่น (พัชรี หอวิจิตร, 2541: 19-23)

1) โครงสร้างการบริหารงาน เนื่องจากการดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยจะต้องประกอบด้วยหลายหน่วยงานย่อยที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการไม่เกิดการซ้ำซ้อนของงานในแต่ละหน่วยงานย่อย จึงควรวางโครงสร้างของงานให้ชัดเจน โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงาน และวางขอบข่ายการรับผิดชอบในแต่ละหน่วยไว้อย่างชัดเจน

2) การเงิน ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในกิจกรรมใดๆ ก็ตาม รวมทั้งการจัดการขยะมูลฝอย ก็คือ เงิน และเงินส่วนที่สำคัญในการจัดการขยะมูลฝอย คือ เงินที่เก็บจากผู้รับบริการ ซึ่งการเรียกเก็บเงินจากผู้รับบริการมีหลายวิธีที่ใช้กัน ได้แก่ เก็บรวบรวมในภาชีอากร, คิดค่าบริการต่อคนในครอบครัว, เหม่าจ่ายรายเดือนโดยทุกหลังคาเรือนจ่ายเท่ากันหมด และคิดค่าบริการตามปริมาณที่ทิ้ง

3) การจัดการอุปกรณ์ ระบบการจัดการอุปกรณ์ที่ดีไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการซ่อมบำรุงแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องคำนึงถึงการวิเคราะห์เลือกนำอุปกรณ์เครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้กับงานด้วย ในการเลือกอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับงานนั้นๆ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะหากเลือกอุปกรณ์ผิดจะทำให้ระบบการจัดการขยะมูลฝอยไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เช่น ถ้าเลือกอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีระบบเครื่องกลซ้ำซ้อน ราคาแพง

และต้องการการดูแลบำรุงรักษาเป็นพิเศษ มาใช้ในระบบของการจัดการขยะมูลฝอยขนาดเล็ก อาจส่งผลไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่เสียไป เป็นต้น

4) บุคลากร ในแง่ของบุคลากรผู้ดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยจะต้องพิจารณาตั้งแต่การคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่เหมาะสมกับงานในหน้าที่นั้นๆ จนกระทั่งถึงการพัฒนาบุคลากรที่เข้ามาแล้วให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการฝึกอบรม และการให้คำแนะนำ เป็นต้น

5) ระบบข้อมูล ในการออกแบบระบบการจัดการขยะมูลฝอยหรือการปรับปรุงระบบที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือ ระบบข้อมูล เพราะระบบข้อมูลเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยในการวางแผนการตัดสินใจและการบริหารงานซึ่งปัจจุบันมีการพัฒนาใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ช่วยในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล

6) กฎระเบียบ เนื่องจากขยะมูลฝอยมีผลต่อความสวยงามของบ้านเมือง และคุณภาพชีวิตของประชากรผู้อยู่อาศัยโดยตรง ดังนั้นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ต้องวางกฎระเบียบเพื่อเป็นแนวทางให้ประชาชนในชุมชนนั้นๆ ได้ปฏิบัติตาม ซึ่งในแต่ละชุมชนอาจมีกฎระเบียบที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสภาพของชุมชนและเทคนิคที่ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอย

7) การประชาสัมพันธ์ องค์กรประกอบนี้เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะในบางครั้งระบบการจัดการขยะมูลฝอย ได้ถูกวางแผนไว้เป็นอย่างดีแล้ว แต่ไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนผู้ทิ้งขยะมูลฝอย เนื่องจากไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบก็จะทำให้ระบบหรือแผนงานที่วางไว้ล้มเหลวไป วิธีการที่ดีที่สุดที่จะทำให้ผู้ทิ้งขยะมูลฝอยหันมาให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน ก็คือการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงความสำคัญ วัตถุประสงค์และวิธีการทางเทคนิคที่ใช้ในระบบการจัดการขยะมูลฝอย ในบางแห่งพบว่า การประชาสัมพันธ์ที่ดีทำให้ภาระที่ต้องรับผิดชอบในการทำงานของหน่วยงานลดลงไปกว่าร้อยละ 5

2.5 แนวทางเสริมในการจัดการขยะมูลฝอย

แนวทางเสริมในการจัดการขยะมูลฝอยนี้เป็นประโยชน์และเสริมสร้างให้ขบวนการจัดการในแต่ละวิธีได้ผลดี และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยแนวทางดังกล่าวเป็นการจัดการขยะมูลฝอยแบบผสมผสาน (Integrated Solid Waste Disposal) อันประกอบด้วย (กรมควบคุมมลพิษ, 2553: (2-19)-(2-23))

- 1) การลดปริมาณขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิด
- 2) การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่
- 3) วิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล
- 4) วิธีหมักทำปุ๋ย
- 5) วิธีเผาในเตา

การจัดการขยะมูลฝอยแบบผสมผสาน เป็นการนำวิธีดังกล่าวข้างต้นมาปฏิบัติร่วมกัน เช่น ชุมชนหรือท้องถิ่นที่ได้คัดเลือกวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยเป็นแบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล อาจพิจารณาเลือกวิธีหมักทำปุ๋ยแบบง่ายๆ ควบคู่ไปด้วย โดยสามารถพิจารณาได้จากองค์ประกอบของขยะมูลฝอยในชุมชนว่ามีสัดส่วนของสารอินทรีย์พอเหมาะหรือไม่ การรณรงค์ให้ประชาชนคัดแยกขยะมูลฝอยที่มีส่วนประกอบของสารอินทรีย์ออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป สามารถนำไปทำการหมัก Windrow ได้ นอกจากนั้นในแผนการกำจัด

ขยะมูลฝอยแบบผสมผสาน ควรนำแผนด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิดและการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่มาใช้ควบคู่ไปด้วย จะทำให้แผนการจัดการขยะมูลฝอยในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นผลที่คาดว่าจะได้รับการนำวิธีจัดการขยะมูลฝอยแบบผสมผสานไปใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอย คือ

- 1) ลดปริมาณขยะมูลฝอยที่จะต้องกำจัดต่อไปโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ใน 3 วิธี ที่กล่าวมา
- 2) ลดปริมาณสารพิษ หรือ สารอันตรายที่ปนเปื้อนอยู่ในขยะมูลฝอย

การมีส่วนร่วมจัดการขยะมูลฝอย

3. ความหมายของการมีส่วนร่วม

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การมีส่วนร่วม ไว้หลายท่านดังนี้

ทวิวงศ์ ศรีบุรี (2541 : 182) อธิบายว่าการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนในการเสนอปัญหา วางแผน การแก้ปัญหา ดำเนินการแก้ปัญหาด้วยกัน รวมถึงการเสียสละกำลังกาย กำลังสติปัญญา หรือกำลังทรัพย์ เพื่อให้การแก้ปัญหาบรรลุผลตามที่กำหนดไว้ รวมถึงการติดตามประเมินผล เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาการมีส่วนร่วมต่อไป ผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วมนอกจากจะสามารถแก้ไขปัญหาได้แล้วยังทำให้ประชาชนได้ใช้ศักยภาพของตนในการแก้ไขปัญหาาร่วมกันกับผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับความต้องการจริงของพื้นที่อีกด้วย

ชินรัตน์ สมสืบ (2539 : 21) อธิบายว่า การมีส่วนร่วม หมายความว่า การทำงานร่วมกับกลุ่ม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยความร่วมมือร่วมใจ โดยกระทำการดังกล่าวในห้วงเวลาและลำดับเหตุการณ์ที่ทรงประสิทธิภาพ

นิรันดร์ จิงวุฒิวาศย์ (2550 : 36) อธิบายว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การยุ่งเกี่ยว การเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ การมีส่วนร่วมมีทั้งผลตอบแทนและไม่หวังผลตอบแทน หากหวังผลตอบแทนจะเป็นการมีส่วนร่วมเบื้องต้นหรือแบบประถมนั้นเป็นการอาสาสมัครถือว่าเป็นการร่วมระดับสูงขั้นหรือระดับมัธยม เพราะเป็นการพัฒนาระดับจิตสำนึกความรับผิดชอบ

สถาบันพระปกเกล้า (2548 : 7) ให้ความหมายของ การมีส่วนร่วมของประชาชน ว่า หมายถึง การที่ประชาชนเข้าไปร่วมกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของการที่ประชาชนจะต้องมีอิสระในความคิด มีความรู้ความสามารถในการกระทำและมีความเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ โดยที่การมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องมีลักษณะการเข้าร่วมอย่างครบวงจร ตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุด กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่การเกิดจิตสำนึกในตนเองและถือเป็นภาระหน้าที่ของตน ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการร่วมติดตามประเมินผล ร่วมรับผลประโยชน์

สมบูรณ์ อำพนพนารัตน์ (2542 : 21) ได้ให้คำจำกัดความของการให้ความหมาย เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนที่กล่าวมาข้างต้นว่า สามารถสรุปความหมายการมีส่วนร่วมได้ใน 5 ลักษณะคือ

- 1) การมีส่วนร่วมในลักษณะของตัวบุคคล ในลักษณะนี้จะให้ความสำคัญในปัจเจกบุคคลที่เข้ามามี

ส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ โดยมองประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งสำคัญของแนวคิด เช่น การตัดสินใจ จิตสำนึก ความเป็นเจ้าของ ความรู้สึกรับผิดชอบ และการจูงใจ

2) การมีส่วนร่วมในลักษณะของกลุ่มและกระบวนการที่มุ่งสร้างพื้นฐานอำนาจจากการสร้าง กลุ่มและโครงสร้างภายในหน่วยให้เป็นขบวนการที่มีการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องในลักษณะที่ได้ให้ความสำคัญ ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำ ผู้ตามและองค์กรที่มีประสิทธิภาพ

3) การมีส่วนร่วมในลักษณะของโครงการในลักษณะนี้ ให้ความสำคัญที่การจัดองค์การอัน ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมที่มี โดยเน้นกลุ่มเป้าหมาย การถ่ายทอดระบบเทคนิคความรู้และการกระจายอำนาจสู่ ประชาชน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงที่ีระหว่างประชาชนกับรัฐ

4) การมีส่วนร่วมในลักษณะของสถาบัน ในลักษณะนี้ให้ความสำคัญในแง่ของการก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางสถาบันมีการถ่ายทอดหรือขยายโครงสร้างทางอำนาจของกลุ่มผลประโยชน์และชนชั้นทางสังคม ในการกำหนดรูปแบบการใช้ทรัพยากร การบริหารสถานะและอำนาจในสังคม

5) การมีส่วนร่วมในลักษณะของนโยบาย ในลักษณะนี้ให้ความสำคัญในเรื่องการยอมรับ หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้เสียเปรียบในสังคม

จะเห็นว่าการมีส่วนร่วมมีความหมายหลายประการ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่ามี ความหมาย สอดคล้องกันคือ หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่ในด้านของนามธรรมคือ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ส่วนในด้านของด้านรูปธรรม คือ การร่วมลงมือดำเนินการการมีส่วนร่วมบางประเด็นเป็นทั้ง รูปธรรมและนามธรรมคือ ร่วมรับผลประโยชน์และร่วมประเมิณผล ซึ่งการมีส่วนร่วมนี้หากเป็นการอาสาสมัคร เข้ามาถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมระดับสูง ซึ่งหากการดำเนินการด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยนี้เปิดโอกาส ให้กลุ่มเป้าหมายไม่ว่าจะเป็นเยาวชนหรือประชาชนกลุ่มเป้าหมายอื่นมีส่วนร่วมในความหมายข้างต้นทุก ขั้นตอนก็จะส่งผลให้เกิดความยั่งยืนในกิจกรรมนั้น

1. รูปแบบการมีส่วนร่วม

องค์การสหประชาชาติ (United Nation 2002 : 5) ได้เสนอว่ารูปแบบของการมีส่วนร่วมที่ถือว่าเป็น รูปแบบที่แท้จริง จะต้องประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ

- การวางแผน (Planning) คือ ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา จัดลำดับ ความสำคัญ ตั้งเป้าหมาย กำหนดการใช้ทรัพยากร กำหนดวิธีการติดตามประเมินผล และประการสำคัญคือ การตัดสินใจ

- การดำเนินงาน (Implementation) คือ ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการและ บริหารการใช้ทรัพยากร มีความรับผิดชอบในการจัดสรร ควบคุมการเงินและการบริการ

- การใช้ประโยชน์ (Utilization) คือ ประชาชนจะต้องมีความสามารถในการนำกิจกรรมมาใช้ ให้เกิดประโยชน์ได้ ซึ่งเป็นการเพิ่มระดับของการพึ่งตนเองและการควบคุมทางสังคม

- การได้รับประโยชน์ (Obtaining Benefits) คือ ประชาชนจะต้องได้รับการแจกจ่าย ผลประโยชน์จากชุมชนในพื้นที่ฐานเท่ากัน ซึ่งอาจจะเป็นผลประโยชน์ส่วนตัวในสังคมหรือวัตถุก็ได้

สำหรับแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำเนินงานประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ประสาน ดังสิกบุตร (2538 : 38) อธิบายว่า ควรมีแนวทาง ดังนี้

- 1) ชุมชนพัฒนาอย่างยั่งยืนต้องเกิดขึ้นบนพื้นฐานข้อสัญญาของประชาชนที่ใช้ระบบนิเวศของตนเองภายใต้ขีดจำกัดอย่างเหมาะสม เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยความพยายามของชุมชน โดยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรประชาชน
- 2) ต้องประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเห็นถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน พัฒนาอย่างยั่งยืนโดยชุมชนเอง
- 3) องค์กรเอกชนจะเป็นกลไกสำคัญในการเคลื่อนไหวการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 4) การจัดการทรัพยากรที่เหมาะสมกับการพัฒนาจะต้องผ่านการทำงานขององค์กร ชุมชน การให้ข่าวสารสาธารณะอย่างต่อเนื่อง การวิจัยและการศึกษาสภาพของชุมชน การติดตามและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

4. ทฤษฎีการมีส่วนร่วม (Participation)

อคิน รพีพัฒน์ (อ้างถึงใน ยุพาพร รูปงาม, 2545 : 7-9) ได้สรุปทฤษฎีการมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

- 1) ทฤษฎีการเกลี้ยกล่อมมวลชน (Mass Persuasion) กล่าวคือ การจะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ควรมีการเกลี้ยกล่อม อาจใช้คำพูดหรือการเขียนก็ได้เพื่อมุ่งให้เกิดความเชื่อถือและการกระทำ โดยเอาหลักการเรื่องลำดับขั้นความต้องการ ของมาสโลว์ (Maslow) มาใช้เกลี้ยกล่อม
- 2) ทฤษฎีการระดมสร้างขวัญของคนในชาติ (National Morale) คนเรามีความต้องการทางกายและใจถ้าคนมีขวัญดีพอ ผลของการทำงานจะสูง แต่ถ้าขวัญไม่ดีผลงานก็ต่ำไปด้วย การสร้างขวัญที่ดีต้องพยายามสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ร่วมงาน เช่น การไม่เอารัดเอาเปรียบ การให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับงาน การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เป็นต้น ดังนั้นคนมีขวัญที่ดียอมเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะนำไปสู่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้เช่นกัน
- 3) ทฤษฎีสร้างความรู้สึกราชาชาตินิยม (Nationalism) ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่น่าสู่การมีส่วนร่วมคือ การสร้างความรู้สึกราชาชาตินิยมให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน หมายถึง สร้างความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองที่จะอุทิศหรือ เน้นค่านิยมเรื่องผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ ของกลุ่ม จงรักภักดีผูกพันต่อท้องถิ่น
- 4) ทฤษฎีการสร้างผู้นำ (Leadership) กล่าวคือ ในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนควรมีการสร้างผู้นำ ซึ่งผู้นำจะช่วยจูงใจ ระดมความร่วมมือ ให้ประชาชนทำงานด้วยความเต็มใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน
- 5) ทฤษฎีการใช้วิธีและระบบทางการบริหาร (Administration and Method) กล่าวคือ ใน

ระบบการบริหารจะใช้กฎหมาย ระเบียบ แบบแผน เป็นเครื่องมือการดำเนินงานอย่างเดียวไม่ได้ถึงแม้ว่าจะเป็นการระดมความร่วมมือวิธีที่ง่าย แต่ก็ไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุด ควรนำเรื่องการทำงานตามความสมัครใจมาใช้จะทำให้ผู้ปฏิบัติทำงานด้วยความตั้งใจ และเกิดความรักในงาน

ดังนั้น ผู้วิจัยคิดว่าในการจัดการขยะมูลฝอยจะสำเร็จได้ควรต้องใช้ทฤษฎีการมีส่วนร่วม เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของพื้นที่ตนเอง จะได้เกิดความรักในพื้นที่ถิ่นฐานตน และตระหนักต่อปัญหาในพื้นที่ตนเองที่จะต้องช่วยกันจัดการแก้ปัญหา ก็จะนำมาซึ่งการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน ซึ่งการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการขยะมูลฝอย ในการศึกษานี้จะอาศัยแนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วมเพื่อสนับสนุนให้ชุมชนมีโอกาสตามแนวทางต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับบริบทและศักยภาพของชุมชนกลุ่มเป้าหมาย ปัจจัยโครงสร้างของช่องทางในการเข้ามีส่วนร่วม แม้ว่าจะเห็นประโยชน์ของการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนา แต่ก็ไม่อาจจะเข้าร่วมกิจกรรมได้เนื่องจากไม่เห็นช่องทางของการเข้าร่วมแล้วไม่ได้รับผลดังที่คาดคิดไว้ เนื่องจากการเข้ามีส่วนร่วมนั้น มิได้มีการจัดรูปแบบความสัมพันธ์ที่เหมาะสม เช่น ภาวะผู้นำ กฎระเบียบแบบแผนและลักษณะการทำงาน เป็นต้น ดังนั้นปัจจัยพื้นฐานทางด้านโครงสร้างของช่องทางในการเข้าร่วมจึงควรมีลักษณะดังนี้

- ผู้นำชุมชนเปิดโอกาสให้ทุก ๆ คน และทุก ๆ กลุ่มในชุมชนมีโอกาสเข้าร่วมในการพัฒนาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง โดยการเข้าร่วมอาจอยู่ในรูปของการส่งตัวแทน หรือเข้าร่วมโดยตรงก็ได้ ควรมีกำหนดเวลาที่ชัดเจน เพื่อผู้เข้าร่วมจะสามารถกำหนดเงื่อนไขของตนเองได้ตามสภาพเป็นจริงของตน กำหนดลักษณะของกิจกรรมที่แน่นอนว่าจะทำอะไร เช่น ผู้สูงอายุเข้าร่วมคัดแยกขยะ เพราะเห็นว่าขยะมีมูลค่า ถ้าเก็บมาขายตนจะมีรายได้เพิ่มขึ้นและเด็ก ๆ เห็นว่าถ้าตนเข้าร่วมกิจกรรมการลดปริมาณขยะกับคณะกรรมการแล้ว ตนจะจะได้รับผลประโยชน์มากมาย ซึ่งทั้งหมดจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อได้รับความร่วมมือจากทุกคนในชุมชน ผลพลอยได้คือ ชุมชนสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยมากขึ้น ปัญหาขยะล้นถังก็หมดไป ชุมชนน่าอยู่ขึ้น
- ผู้นำเปิดโอกาสให้สมาชิกชุมชนทุกคนได้เข้าร่วมกิจกรรมในการลดปริมาณขยะ โดยแจ้ง วัน เวลาในการจัดเก็บขยะให้ชัดเจน เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกชุมชนได้รวบรวมเก็บขยะที่แยกไว้นามาวางไว้ที่หน้าบ้านของตนไว้เพื่อขายแก่รถรับซื้อขยะรีไซเคิล

5.แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม

คำว่า ทักษะ นั้น มีรากศัพท์มาจากคำในภาษาลาตินว่า Aptus ซึ่งแปลว่า ความโน้มเอียงหรือความเหมาะสม โดยทักษะเป็นผลรวมทั้งหมดของความคิด และความรู้สึกรวมที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ หรืออีกนัยหนึ่งคือ เป็นปฏิกริยาตอบสนองในลักษณะของความคิด ความรู้สึก หรือความไม่ชอบต่อตัวบุคคล แนวความคิด คำพูด สิ่งของ ตลอดจนสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความคิดดังกล่าวนี้เองเป็นสัญลักษณ์ของทักษะ ดังนั้นหากต้องการศึกษาทักษะที่บุคคลมีต่อเรื่องใดแล้ว ก็สามารถกระทำได้โดยการวัดระดับของความมากน้อยทางความคิดของบุคคลที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ (สิริพร น้อยกลาง, 2542 : 29)

โฮแมน (Homans, 1967 อ้างถึงในสัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2536) ได้อธิบายถึงการกระทำของบุคคลในเชิงแลกเปลี่ยนว่า เป็นการจัดระเบียบทางสังคม โดยจะมองที่กิจกรรมของผู้กระทำเชิงพฤติกรรม ซึ่งแนวความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับทฤษฎีมีดังนี้

- 1) กิจกรรม หมายถึง พฤติกรรมที่มีเป้าหมายจะได้รับรางวัล
- 2) รางวัล หมายถึง สิ่งใด ๆ ที่บุคคลได้รับหรือกระทำใด ๆ ที่นำไปสู่การได้รับรางวัลโดยตรง ซึ่งบุคคลเห็นว่ามีคุณค่าและประโยชน์
- 3) ค่านิยม หมายถึง ตีกริชของอำนาจ ความสามารถ หรือการตอบสนอง ที่จะนำไปสู่การกระทำ ซึ่งบุคคลต้องการไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมของคน หรือการกระทำที่นำไปสู่บุคคลโดยตรง
- 4) ความรู้สึก หมายถึง การกระทำที่บุคคลมีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือยอมรับ ไม่ยอมรับ
- 5) การกระทำระหว่างกัน หมายถึง พฤติกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลกระทำต่อกัน เพื่อจะได้มาซึ่งรางวัล และหลีกเลี่ยงการลงโทษ
- 6) บรรทัดฐาน หมายถึง ข้อความที่ซึ่งบุคคลใช้ติดต่อสื่อสารชนิดต่าง ๆ ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ควรจะเกิดขึ้นหรือไม่ควรเกิดขึ้น ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ

7) ปริมาณ หมายถึง จำนวนหน่วยต่าง ๆ ของกิจกรรมหนึ่ง ๆ (ไม่ว่าจะมีรางวัลหรือลงโทษ) ได้แสดงออกหรือได้รับชั่วระยะเวลาเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง

- 8) ต้นทุน หมายถึง กิจกรรมที่กำลังจะได้รับรางวัลหรือได้รับการลงโทษ
- 9) การลงทุน หมายถึง กิจกรรมในอดีตของบุคคล ซึ่งมีความชำนาญการศึกษา ความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน และลักษณะทางสังคม เช่น เพศ อายุ ซึ่งถูกนำไปใช้ในสถานการณ์และถูกประเมินผล โดยบุคคลหนึ่ง ๆ กับคนที่เขากระทำต่อกัน
- 10) กำไร หมายถึง รางวัลลบต้นทุนและการลงทุนสำหรับการจัดการกับกิจกรรมหนึ่ง
- 11) การกระจายอย่างยุติธรรม หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำนิยามว่าต้นทุนและการลงทุนมีกำไรที่ยุติธรรมจากบุคคลต่าง ๆ ในการแลกเปลี่ยนระหว่างกันหรือไม่

แนวคิดดังกล่าว เป็นแนวคิดที่นำไปอธิบายการแลกเปลี่ยนทางสังคมที่สามารถจัดระเบียบทางสังคมในชุมชนได้แนวคิดหนึ่ง เพราะฉะนั้นการติดต่อสัมพันธ์จึงมองในรูปแบบการแลกเปลี่ยนกิจกรรมซึ่งกันและกันดัง Homans ได้อธิบายพื้นฐานการจัดระเบียบทางสังคมดังต่อไปนี้

- 1) บุคคลจะมองดูสถานการณ์ในอดีตที่มีสิ่งเร้าที่เฉพาะเจาะจง ทำให้เขาได้รับรางวัล ถ้าหากสิ่งเร้าที่พบในปัจจุบันเหมือนกับอดีต ก็ยังจะทำให้เขาแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำที่คล้ายคลึงกัน
- 2) ถ้าหากบุคคลได้กระทำไปแล้วและได้รับรางวัลบ่อยครั้ง ก็ยังจะทำให้เขาแสดงพฤติกรรมที่ได้รับรางวัลจากผู้อื่น
- 3) ยิ่งบุคคลใดได้รับรางวัลจากการกระทำในอดีตจากคนอื่นมากยิ่งขึ้นเท่าใด การกระทำอื่น ๆ

ที่มีคุณค่าน้อยจะไม่ได้แสดงกับคนนั้น

4) ยิ่งบุคคลใดไม่ได้รับความยุติธรรม หรือไม่เสมอภาคแล้ว เขาจะแสดงการกระทำต่อบุคคลนั้น ด้วยอารมณ์ฉุนเฉียวหรือโกรธตอบ

เทอร์สโตน (Thurstone, 1962 : 2 อ้างถึงใน สิริพร น้อยกลาง, 2542 : 9) ได้กล่าวว่า ทักษะคิด เป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึก อคติ ความคิด ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางการพูด เป็นความคิด และความคิดนี้เป็นสัญลักษณ์ของทักษะคิด ดังนั้น เราอาจจะวัดทักษะคิด เราก็ทำได้ โดยวัดความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ทักษะคิดเป็นระดับของความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นต้นว่าสิ่งของ บุคคล บทความ องค์กร การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

สิริพร น้อยกลาง (2542 : 31) ได้แบ่งประเภทของทักษะคิด ออกกว้าง ๆ ได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) ทักษะคิดทั่วไป (General Attitude) ได้แก่ สภาพจิตใจอันกว้างขวาง ซึ่งเป็นแนวคิดประจำตัวของบุคคลนั้น เป็นพฤติกรรมบุคลิกภาพอย่างกว้าง ๆ เช่น การมองโลกในแง่ดี การเคร่งในระเบียบ ประเพณี เป็นต้น

2) ทักษะคิดเฉพาะอย่าง (Specific Attitude) ได้แก่ สภาพทางจิตใจที่บุคคลมีต่อวัตถุสิ่งของ บุคคลอื่น สถานการณ์ และสิ่งอื่น ๆ เป็นอย่าง ๆ ไป ทักษะคิดในวงแคบเช่นนี้ มักแสดงออกในลักษณะที่ว่าชอบหรือไม่ชอบ ถ้าชอบหรือเห็นว่าดี ก็เรียกว่า มีทักษะคิดที่ดีต่อสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้น ถ้าไม่ชอบหรือเห็นว่าไม่ดี ก็เรียกว่า มีทักษะคิดที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รวีกานต์ แสนไชย (2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการขยะในชุมชนวัดกลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดการธนาคารขยะชุมชนวัดกลาง เป็นการใช้การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาขยะที่เกิดขึ้นในชุมชนในการจัดการแบบยั่งยืน สำหรับการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน จะต้องเกิดจากความสมัครใจ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนคิดริเริ่ม ค้นหาปัญหาและหาสาเหตุของปัญหาของชุมชน วางแผนดำเนินกิจกรรม ลงทุน และปฏิบัติงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ปัจจัยที่ทำให้สมาชิกในชุมชนวัดกลางเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการธนาคารขยะมี 11 ประการ คือ รูปแบบของโครงการ การประชาสัมพันธ์ สื่อมวลชน ความพร้อมของประชาชนในชุมชน การสนับสนุนจากภายนอก ผู้บริหารโครงการ ความเข้มแข็งของชุมชน ความต้องการแก้ไข ปัญหาของชุมชน ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความต้องการยอมรับจากสังคม และความต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ชนรุ่นหน้า

ชนิตา เพชรทองคำ และคณะ(2553) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่

เหมาะสมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน กรณีศึกษา: กรณีศึกษา อบต.ไร่ส้ม จ.เพชรบุรี พบว่า รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย มีการคัดแยกประเภทขยะมูลฝอย มีการเก็บและขนขยะทุก 2 วัน การสร้างเครือข่ายคัดแยกขยะ ด้วยวิธีการบอกปากต่อปาก การพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ควรมี การประชาสัมพันธ์

เชิงรุกในการสร้างเครือข่ายการคัดแยกขยะอย่างสม่ำเสมอ มีหน้าที่ในการให้ความรู้และ คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการขยะชุมชน รณรงค์ให้คนในชุมชนแยกขยะจนเป็นนิสัย เปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามา มีส่วนร่วมในการนำเสนอวิธีการจัดการขยะมูลฝอย รับรู้และเรียนรู้วิธีการย่อยสลายขยะอย่างต่อเนื่อง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยทางบวก คือ การแยกขยะ ขวดน้ำพลาสติก และกระดาษ ทุกชนิด ส่วนทางลบ คือ มีการทิ้งขยะทุกชนิดลงบนพื้นถนน แหล่งน้ำและที่สาธารณะ และมีการเทน้ำมันที่ใช้แล้วทิ้งลงในถังขยะและบนดิน ขาดจิตสำนึกในหน้าที่ที่ต้องมีการแยกประเภทขยะมูลฝอย และการเลือกใช้ เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอย มีการใช้เครื่องสับย่อยสลายขยะเปียกและขยะแห้ง

วลัยลักษณ์ อมรสิริพงศ์ และคณะ(2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม : กรณีศึกษา โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่า โรงเรียนมีวิธีการจัดการขยะมูลฝอย คือ การคัดแยกขยะ รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมของโรงเรียนตามความคิดเห็นของแกนนำนักเรียน คือ จัดตั้งธนาคารขยะ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ มีวิธีการดำเนินงานวิจัยดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสนทนากลุ่ม การประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบสอบถาม จะมี 7 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของชุมชน

ส่วนที่ 3 ความรู้ ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน

ส่วนที่ 5 ภาวะเปรียบเทียบ ข้อบังคับของชุมชนด้านการจัดการขยะ

ส่วนที่ 6 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 7 ความต้องการ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

2) แบบสัมภาษณ์ จะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีลักษณะข้อคำถามสัมภาษณ์ดังนี้

1. สถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เป็นอย่างไรบ้าง

2. ชุมชนของท่านมีปัญหาสิ่งแวดล้อมจากขยะด้านใดบ้าง และท่านเข้าไปมีส่วนร่วมในการ

ป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างไร

3. โดยภาพรวมแล้วนั้น ท่านมีความพึงพอใจกับการจัดการขยะมูลฝอยภายในชุมชนระดับใด

4. ท่านมีข้อเสนอแนะต่อภาครัฐที่ดูแลเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนของท่านอย่างไร

5. ความรู้และความเข้าใจและพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน (ด้านการคัดแยก

การนำกลับมาใช้ประโยชน์)

6. ท่านการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างไร (ด้านการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วม การปฏิบัติ ผลของการแก้ปัญหา)

7. ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในการแก้ปัญหาการจัดการขยะของชุมชน

8. การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของชุมชนในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในการ

จัดเก็บขยะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาในการวิจัย คือ คริวเรือนในตำบลบ้านเสี้ยว กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ตัวแทนคริวเรือนในตำบลบ้านเสี้ยว 5 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 16 คน ผู้นำชุมชนหมู่บ้านละ 2 คน คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองท้องถิ่นตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอปากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 8 คน มีจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 98 รวม คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

พื้นที่ดำเนินงาน

ตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอปากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์

แผนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

ปี	กิจกรรม	พ.ค	มิ.ย	ก.ค	ส.ค	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย	ธ.ค.
2560	1) ประชุมร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว โดยใช้แบบสัมภาษณ์ และศึกษาข้อมูลบริบทชุมชน จากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ								
2560	2) นำข้อมูลที่ได้จากข้อที่ 1 มาสร้างแบบสอบถาม และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านช่วยวิพากษ์ จากนั้น นำแบบสอบถามที่ได้จากการวิพากษ์ของผู้เชี่ยวชาญ ไปแจกกลุ่มตัวอย่าง เก็บและนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน								
2560	3) นำผลสรุปของแบบสอบถามมาประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับผู้นำชุมชน 10 คน ตัวแทนชาวบ้าน 20 คนและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว อีก 5 ท่าน เพื่อเสนอความคิดเห็นและรูปแบบ การจัดการขยะโดยชุมชนมีส่วนร่วม								
2560	4) นำข้อมูลจากข้อ 3 มาวิเคราะห์และสรุปรูปแบบ การจัดการขยะโดยชุมชนมีส่วนร่วมของตำบลบ้านเสี้ยว								
2560	5) สรุปผลการวิจัยและจัดทำรูปเล่มรายงานวิจัย								

วิธีการดำเนินการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 ประชุมกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว จำนวน 4 คน และผู้ใหญ่บ้าน 5 หมู่ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ เมื่อได้ข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ระยะที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 มาสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษา พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน ปัญหา ความต้องการในการจัดการขยะในครัวเรือน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะตามแนวคิดของชุมชนที่ได้จากระยะที่ 1 และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านช่วยวิพากษ์ ได้แก่รองศาสตราจารย์ ดร. สุวารีย์ วงศ์วัฒนา ดร.ชัชวินทร์ นวลศรี ดร. พัสกร ลีวิศิษฎ์พัฒนา จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้จากการวิพากษ์ของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่า IOC และนำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไขแล้วแจกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 98 ชุด เก็บและนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนทั้ง 5 หมู่บ้าน

ระยะที่ 3 นำผลสรุปของแบบสอบถามมาประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับผู้นำชุมชน 5 หมู่บ้านตัวแทนชาวบ้าน หมู่ละ 2 คน และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยวอีก 4 คน โดยจะจัดให้มีการบรรยายให้ความรู้เรื่องประเภทของขยะ อันตรายจากขยะ วิธีการคัดแยกขยะ วิธีการใช้ประโยชน์จากขยะ และให้ผู้เข้าร่วมประชุมเสนอความคิดเห็นและสรุปรูปแบบการจัดการขยะแบบมีส่วนร่วมของชุมชน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) คณะผู้วิจัยจะนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล ในเรื่องการมีส่วนร่วม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	แปลความ
4.50 - 5.00	มีส่วนร่วมมากที่สุด
3.50 - 4.49	มีส่วนร่วมมาก
2.50 - 3.49	มีส่วนร่วมปานกลาง
1.50 - 2.49	มีส่วนร่วมน้อย
1.00 - 1.49	มีส่วนร่วมน้อยที่สุด

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จะใช้วิธีการจัดหมวดหมู่เรียงลำดับและอธิบายในลักษณะพรรณนา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยได้ผลการศึกษา เป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นผลการวิจัยจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นผลการวิจัยจากแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	31	31.63
หญิง	67	68.37
รวม	98	100.0

จากตาราง พบว่าเป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 67 คน(ร้อยละ 68.37) และเพศชาย จำนวน 31 คน(ร้อยละ 31.63)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	18	18.36
20-30 ปี	24	24.49
31-40 ปี	11	11.22
41-50 ปี	18	18.37
51-60 ปี	12	12.24
61 ปีขึ้นไป	15	15.30
รวม	98	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20-30 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.49 รองลงมาคืออายุ ต่ำกว่า 20 ปี และ 41-50 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.36 อายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 อายุ 51-60 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.24 และ อายุ 31-40 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.22

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	3	3.06
ประถมศึกษา	26	26.53
มัธยมศึกษาตอนต้น	33	33.67
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	16	16.33
อนุปริญญาตรี/ปวส	9	9.18
ปริญญาตรี	11	11.22
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
อื่นๆ(ระบุ)	-	-
รวม	98	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67 ระดับประถมศึกษา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26.53 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16.33 ระดับปริญญาตรี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.22 ระดับอนุปริญญา/ ปวส. จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.18 และไม่ได้รับการศึกษา 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.06

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกษตรกร	30	30.61
รับจ้างทั่วไป	18	18.37
รับราชการ	5	5.10
พนักงาน/ลูกจ้าง	5	5.10
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	26	26.53
อื่นๆ (ระบุ).....	14	14.29
รวม	98	100

จากตารางที่ 4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.61 รองลงมามีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.37 และน้อยที่สุดมีอาชีพรับราชการ และพนักงาน/ลูกจ้าง จำนวน 5 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.10

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	44	44.90
5,000 – 10,000 บาท	22	22.45
10,001 – 15,000 บาท	14	14.29
มากกว่า 15,000 บาท	18	18.37
รวม	98	100

จากตารางที่ 5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90 รองลงมามีรายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.45 และน้อยที่สุดมีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

สมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 2 คน	22	22.45
3 – 4 คน	54	55.10
5 – 6 คน	18	18.36
มากกว่า 6 คน	4	4.08
รวม	98	100

จากตารางที่ 6 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 55.10 รองลงมาไม่มีสมาชิกในครัวเรือน 1-2 คน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.45 และน้อยที่สุดมีสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 6 คน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.08

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 –5 ปี	8	8.16
6 –10 ปี	10	10.20
11 –15 ปี	10	10.20
16 –20 ปี	28	28.57
21 ปีขึ้นไป	42	42.86
รวม	98	100

จากตารางที่ 7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมามีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 16-20 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และน้อยที่สุดมีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน 1-5 ปีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16

ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของชุมชน

ตารางที่ 8 แสดงสภาพปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของชุมชนเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายชื่อ

ข้อคำถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ปริมาณขยะมูลฝอยในครัวเรือนของท่าน เป็นขยะประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
1.1 ขยะอินทรีย์ เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษเปลือกผลไม้ มูลสัตว์ เศษใบไม้ เศษกิ่งไม้ จำนวนเฉลี่ยต่อวัน		
น้อยกว่า 1 กิโลกรัมต่อวัน	40	40.82
1-2 กิโลกรัมต่อวัน	42	42.86
2-5 กิโลกรัมต่อวัน	6	6.12
มากกว่า 5 กิโลกรัมต่อวัน	10	10.20
1.2 ขยะรีไซเคิล เช่น ขวดน้ำพลาสติก กระป๋องเครื่องดื่ม ขวดแก้ว ฝาอลูมิเนียม เศษเหล็ก เศษแก้ว เศษกระดาษ ก่อกระดาษ ลังกระดาษ จำนวนเฉลี่ยต่อวัน		
น้อยกว่า 5 ชิ้นต่อวัน	88	89.80
6-10 ชิ้นต่อวัน	6	6.12
11-20 ชิ้นต่อวัน	2	2.04
มากกว่า 20 ชิ้นต่อวัน	2	2.04
1.3 ขยะทั่วไป เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติก ขงขนมขบเคี้ยว กล่องนม แก้วพลาสติก กล่องโฟม ซ้อนพลาสติก หลอดดูดน้ำ จำนวนเฉลี่ยต่อวัน		
น้อยกว่า 10 ชิ้นต่อวัน	64	65.30
11-20 ชิ้นต่อวัน	24	24.49
20-30 ชิ้นต่อวัน	5	5.10
มากกว่า 30 ชิ้นต่อวัน	5	5.10
1.4 ขยะอันตราย เช่น ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ กระป๋องสเปรย์ หลอดไฟ ขวดสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ขวดยาฆ่าแมลง ถังปุ๋ยเคมี ชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวนเฉลี่ยต่อวัน		
น้อยกว่า 5 ชิ้นต่อสัปดาห์	88	89.80
6-10 ชิ้นต่อสัปดาห์	6	6.12
11-20 ชิ้นต่อสัปดาห์	2	2.04
มากกว่า 20 ชิ้นต่อสัปดาห์	2	2.04

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2.1 ขยะอินทรีย์ เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษเปลือกผลไม้ มูลสัตว์ เศษใบไม้ เศษกิ่งไม้		
ฝังกลบ	4	4.08
ทำปุ๋ยหมัก	19	19.39
เผา	7	7.14
กองทิ้งบริเวณบ้าน	-	-
ทิ้งลงถังขยะของอบต.	68	69.39
ทิ้งลงแหล่งน้ำ	-	-
อื่นๆ (ระบุ)	-	-
2.2 ขยะรีไซเคิล เช่น ขวดน้ำพลาสติก กระจังเครื่องตัด ขวดแก้ว ฝาอลูมิเนียม เศษเหล็ก เศษแก้ว เศษกระดาษ ก่อกระดาษ ลังกระดาษ		
ฝังกลบ	-	-
เก็บไว้ใช้ประโยชน์ในครัวเรือน	6	6.12
เก็บแยกไว้ขาย	68	69.39
เผา	1	1.02
ทิ้งลงถังขยะของอบต.	22	22.45
ทิ้งลงแหล่งน้ำ	-	-
กองทิ้งบริเวณบ้าน	1	1.02
อื่นๆ (ระบุ)	-	-
2.3 ขยะทั่วไป เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติก ขงขนมขบเคี้ยว ก่อขนม แก้วพลาสติก ก่อโฟม ซ้อนพลาสติก หลอดดูดน้ำ		
ฝังกลบ	2	2.04
เก็บไว้ใช้ประโยชน์ในครัวเรือน	4	4.08
เก็บแยกไว้ขาย	5	5.10
เผา	7	7.14
ทิ้งลงถังขยะของอบต.	80	81.63
ทิ้งลงแหล่งน้ำ	-	-
กองทิ้งบริเวณบ้าน	-	-
อื่นๆ (ระบุ)	-	-

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2.4 ขยะอันตราย เช่น ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ กระจกสเปร์ย หลอดไฟ ขวดสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ขวดยาฆ่าแมลง ถูเปียกเคมี ชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์		
ฝังกลบ	2	2.04
เก็บไว้ใช้ประโยชน์ในครัวเรือน	-	-
เก็บแยกไว้ขาย	42	42.86
เผา	-	-
ทิ้งลงถังขยะของอบต.	51	52.04
ทิ้งลงแหล่งน้ำ	-	-
กองทิ้งบริเวณบ้าน	3	3.06
อื่นๆ (ระบุ)		
3. ท่านคิดว่าถังรองรับขยะในชุมชนของท่าน มีความเหมาะสมหรือไม่		
เหมาะสม	61	62.24
ไม่เหมาะสม เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
มีการรื้อซึม		
ไม่มีฝาปิดมิดชิด	4	4.08
มีจำนวนและขนาดที่ไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะ	21	21.43
ไม่มีถังรองรับแยกตามประเภทของขยะ	12	12.24
อื่นๆ (ระบุ)		

จากตารางที่ 8 สามารถแสดงร้อยละได้ตามรายชื่อได้ ดังนี้

- (1.1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีขยะอินทรีย์ 1-2 กิโลกรัมต่อวัน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86
(1.2) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี ขยะรีไซเคิล น้อยกว่า 5 ชิ้นต่อวัน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 (1.3)กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีขยะทั่วไป น้อยกว่า 10 ชิ้นต่อวัน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 65.30 และ (1.4) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 88 คน มีขยะอันตราย น้อยกว่า 5 ชิ้นต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 89.80

ด้านการจัดการขยะ (2.1) ขยะอินทรีย์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 68 คน ทิ้งลงถังขยะ อบต. คิดเป็นร้อยละ 69.39 (2.2) ขยะรีไซเคิล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 68 คน เก็บแยกไว้ขาย คิดเป็นร้อยละ 69.39 (2.3) ขยะทั่วไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 80 คน ทิ้งลงถังขยะ อบต. คิดเป็นร้อยละ 81.63 และ (2.4) ขยะอันตราย ทิ้งลงถังขยะ อบต. จำนวน 51 คน ทิ้งลงถังขยะ อบต. คิดเป็นร้อยละ 52.04

ความคิดเห็นด้านการจัดการขยะในชุมชน (3) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการขยะในชุมชนมีความเหมาะสม จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 62.24

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

ตารางที่ 9 แสดงความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายชื่อ

ข้อคำถาม	จำนวน (N)	ใช่	ร้อยละ	ไม่ใช่	ร้อยละ
1.ขยะมูลฝอยจำพวกเศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้สามารถนำมาทำปุ๋ยหมักได้	98	92	93.88	6	6.12
2.ในครัวเรือนควรมีถังขยะขนาดใหญ่ เพื่อรองรับขยะได้ทั้งหมด และสามารถเก็บได้เป็นเวลาหลายวัน เมื่อเต็มแล้วจึงนำไปกำจัด	98	61	62.24	37	37.76
3.การลดปริมาณขยะมูลฝอย สามารถทำได้โดยนำขยะทุกชนิดที่มีอยู่ในบริเวณบ้านไปทิ้งลงถังขยะ และปล่อยให้เจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้นำไปกำจัด	98	78	79.60	20	20.41
4.การจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การคัดแยกขยะ ณ แหล่งกำเนิดก่อนการทิ้ง	98	81	82.65	10	10.20
5.การคัดแยกประเภทของขยะ เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับประชาชนในชุมชน	98	42	42.86	56	57.14
6.ขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายได้ เช่น เศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้ ควรใส่ถุงพลาสติกแล้วนำไปทิ้งร่วมกับขยะทั่วไปในถังขยะของชุมชน	98	57	58.16	41	41.84
7.ขยะมูลฝอยประเภทโฟม ถุงพลาสติก จัดเป็นขยะประเภทขยะทั่วไป	98	54	55.10	44	44.90
8.ขยะมูลฝอยประเภทโฟม ถุงพลาสติก สามารถกำจัดโดยการเผาตัวเองในบริเวณบ้าน เนื่องจากสะดวก และเป็นการช่วยลดปริมาณขยะลงได้อย่างรวดเร็ว	98	24	24.49	64	65.30
9.ขวดน้ำพลาสติกแบบใส สามารถนำมาแปรรูปใช้ใหม่ได้	98	76	77.55	22	22.44

10.ถึงรอรับขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาลต้องมีฝาปิดมิดชิด ไม่รั่วซึม และสามารถทำความสะอาดได้ง่าย	98	80	81.63	18	18.37
11.แบตเตอรี่รถยนต์ หลอดไฟ ถ่านไฟฉายที่หมดอายุแล้ว ไม่ควรนำไปทิ้งร่วมกับขยะประเภทอื่นๆ	98	84	85.71	14	14.29
12.การเผาขยะมูลฝอยในที่โล่งแจ้งเป็นอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม	98	86	87.76	12	12.24
13.กระดาษที่ใช้แล้วสามารถนำกลับมาทำเป็นกระดาษใช้ใหม่ได้	98	70	71.43	28	28.57
14.เศษแก้วแตกสามารถนำกลับไปหลอมเพื่อทำขวดใหม่ได้	98	59	60.20	39	39.80
15.ขยะมูลฝอยประเภทถ่านไฟฉาย หลอดไฟเก่า กระป๋องสเปรย์ต่างๆ สามารถทำลายทิ้งได้เอง โดยการนำไปเผาในบริเวณบ้าน	98	18	18.37	80	81.63

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ส่วนใหญ่ คือ ข้อ 1.ขยะมูลฝอยจำพวกเศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้สามารถนำมาทำปุ๋ยหมักได้ จำนวน 92 คน(ร้อยละ 93.88) รองลงมา คือ การเผาขยะมูลฝอยในที่โล่งแจ้งเป็นอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม จำนวน 86 คน(ร้อยละ 87.76) และน้อยที่สุด คือ ข้อ 15.ขยะมูลฝอยประเภทถ่านไฟฉาย หลอดไฟเก่า กระป๋องสเปรย์ต่างๆ สามารถทำลายทิ้งได้เอง โดยการนำไปเผาในบริเวณบ้าน จำนวน 18 คน (ร้อยละ 18.37)

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน

ตารางที่ 10 แสดงพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย	จำนวน (N)	ความถี่ในการปฏิบัติ					
		ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ร้อยละ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ร้อยละ	ไม่เคยปฏิบัติ	ร้อยละ
1. ด้านการลดการเกิดขยะ							
1.1 ท่านมีการนำวัสดุที่ยังใช้ได้เช่น ก่องกระดาษ กระดาษหน้าเดียวกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง	98	24	24.4	50	51.0	24	24.49
			9		2		
1.2 ท่านเลือกใช้สินค้าที่ไม่ต้องใช้ถุงพลาสติกมากเกินไปจนเกิดความจำเป็นหรือเลือกใช้ถุงพลาสติกใบใหญ่ใบเดียวแทนใบเล็กหลาย ๆ ใบ	98	26	26.5	53	54.0	20	20.41
			3		8		
1.3 ท่านแนะนำให้สมาชิกในครัวเรือนของท่านใช้สินค้าที่เกิดขยะน้อย	98	35	35.7	53	54.0	10	10.20
			1		8		
1.4 ท่านพยายามเลี่ยงการใช้ถุงพลาสติกและการใช้กล่องโฟม	98	32	32.6	61	62.2	5	5.10
			5		4		
1.5 ท่านแนะนำให้เพื่อนบ้านของท่านช่วยกันลดการเกิดขยะ	98	24	24.4	49	50	25	25.51
			9				
1.6 ท่านใช้ถุงผ้าหรือตะกร้าหรือถุงพลาสติกใบเก่าไปจ่ายตลาด	98	14	14.2	44	44.9	40	40.82
			9		0		
2. ด้านการคัดแยกขยะ							
2.1 ครอบครัวท่านมีการคัดแยกขยะเปียกและขยะแห้งออกจากกัน		34	34.6	52	53.0	12	12.24
			9		6		
2.2 ท่านคัดแยกขยะประเภทกระป๋องสี ขวดยาฆ่าหญ้า ยาฆ่าแมลง แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉายออกจากขยะทั่วไป		62	63.2	18	18.3	18	18.37
			7		7		
2.3 ครอบครัวของท่านมีการคัดแยกขยะที่ขายได้ เช่นกระดาษ ขวดแก้ว เศษเหล็ก ออกจากขยะทั่วไป		66	67.3	21	21.4	11	11.22
			5		3		

การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูล ฝอย	ความถี่ในการปฏิบัติ						
	จำนวน (N)	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ร้อยละ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ร้อยละ	ไม่เคย ปฏิบัติ	ร้อยละ
2.4 ท่านมีการคัดแยกขยะที่มีการ ปนเปื้อนของเลือด เสมหะผู้ป่วย อุจจาระ เช่น ผ้าอนามัยใช้แล้ว ผ้าอ้อม สำเร็จรูปเด็กใช้แล้ว ออกจากขยะทั่วไป ก่อนทิ้งลงถังขยะ		54	55.1 0	31	31.6 3	13	13.27
3. ด้านการเก็บรวบรวม/การนำกลับมาใช้ประโยชน์							
3.1 ครอบครัวท่านมีการเก็บถุงพลาสติก ที่ยังใช้งานได้นำกลับมาใช้ใหม่		44	44.9 0	40	40.8 2	11	11.22
3.2 มีการนำขวดน้ำพลาสติกหรือขวด แก้วมาใช้ประโยชน์ใหม่		38	38.7 8	50	51.0 2	10	10.20
3.3 ครอบครัวของท่านมีการนำขยะ เปียก เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษเปลือกผลไม้ไปทำปุ๋ยหมัก		13	13.2 7	43	43.8 8	42	42.86
3.4 ครอบครัวของท่านมีการนำเศษ วัชพืช เศษไม้ ใบไม้ไปทำปุ๋ยหมักแทน การเผา		12	12.2 4	43	43.8 8	43	43.88
3.5 ครอบครัวของท่านมีการนำขยะที่ สามารถขายได้ไปขายให้เกิดมูลค่าเป็น ตัวเงินหรือสิ่งของ		58	59.1 8	33	33.6 7	7	33.67
4. ด้านการกำจัดขยะ							
4.1 ท่านทิ้งขยะลงถังขยะที่ทางอบต.จัด ไว้ให้ทุกครั้ง	98	78	79.5 9	20	20.4 1	-	
4.2 ขยะที่ย่อยสลายได้ เช่น เศษผัก เศษเปลือกผลไม้ ท่านกำจัดโดยการทิ้ง ไว้บริเวณบ้าน เพื่อปล่อยให้ย่อยสลาย เอง	98	14	14.2 9	44	44.9 0	40	40.82
4.3 ขยะที่เหลือจากการคัดแยกถูกนำไป ทิ้งในถังขยะที่มีฝาปิดรอการกำจัดที่ ถูกต้อง	98	50	51.0 2	28	28.5 7	30	30.61

การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย	ความถี่ในการปฏิบัติ						
	จำนวน (N)	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ร้อยละ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ร้อยละ	ไม่เคย ปฏิบัติ	ร้อยละ
4.4 ท่านก่าจัดขยะเศษใบไม้ กิ่งไม้โดย การเผาทิ้งบริเวณบ้าน	98	12	12.2	58	59.1	28	28.57
			4		8		

จากตารางที่ 10 สามารถแสดงร้อยละความถี่ได้ตามรายชื่อได้ ดังนี้

พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในตำบลบ้านเสี้ยว ด้านการลดปริมาณขยะ มีเพียงส่วนน้อยที่ปฏิบัติเป็นประจำ ได้แก่ (1.1) นำกระดาษมาใช้ซ้ำ เพียง 24 คน (ร้อยละ 24.49) (1.2) ไม่ใช้ถุงพลาสติกเกินความจำเป็น จำนวน 26 คน (ร้อยละ 26.53) (1.3) แนะนำให้สมาชิกในครัวเรือนใช้สินค้าที่เกิดขยะน้อย จำนวน 35 คน (ร้อยละ 35.71) (1.4) พยายามเลี่ยงการใช้ถุงพลาสติกและการใช้กล่องโฟม จำนวน 32 คน (ร้อยละ 32.65) (1.5) แนะนำให้เพื่อนบ้านช่วยกันลดการเกิดขยะ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 8.89) และ (1.6) ใช้ถุงผ้าหรือตะกร้าหรือถุงพลาสติกใบเก่าไปจ่ายตลาด จำนวน 14 คน (ร้อยละ 14.29)

ด้านการคัดแยกขยะ ได้แก่ (2.1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่การคัดแยกขยะเปียกและขยะแห้งออกจากกันเป็นบางครั้ง จำนวน 52 คน (ร้อยละ 53.06) (2.2) คัดแยกขยะประเภทกระป๋องสี ขวดยาฆ่าหญ้า ยาฆ่าแมลง แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉายออกจากขยะทั่วไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 62 คน ปฏิบัติเป็นประจำ (ร้อยละ 63.27) (2.3) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการคัดแยกขยะที่ขายได้ เช่น กระดาษ ขวดแก้ว เศษเหล็ก ออกจากขยะทั่วไป เป็นประจำทุกครั้ง จำนวน 66 คน (ร้อยละ 67.35) และ (2.4) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการคัดแยกขยะที่มีการปนเปื้อนของเลือด เสมหะ ผู้ป่วย อุจจาระ เช่น ผ้าอนามัยใช้แล้ว ผ้าอ้อมสำเร็จรูปเด็กใช้แล้ว ออกจากขยะทั่วไปก่อนทิ้งลงถังขยะ จำนวน 54 คน (ร้อยละ 55.10)

ด้านการเก็บรวบรวม/การนำกลับมาใช้ประโยชน์ มีเพียงบางส่วนที่ปฏิบัติเป็นประจำ ได้แก่ (3.1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการเก็บถุงพลาสติกที่ยังใช้งานได้นำกลับมาใช้ใหม่ เป็นประจำทุกครั้ง จำนวน 44 คน (ร้อยละ 44.90) (3.2) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการนำขวดน้ำพลาสติกหรือขวดแก้วมาใช้ประโยชน์ใหม่เป็นบางครั้งจำนวน 50 คน (ร้อยละ 51.02) (3.3) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการนำขยะเปียก เช่น เศษอาหาร เศษผัก ไปทำปุ๋ยหมักเป็นบางครั้ง จำนวน 43 คน (ร้อยละ 43.88) (3.4) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ส่วนน้อยที่นำเศษวัชพืช เศษไม้ ใบไม้ไปทำปุ๋ยหมักแทนการเผา จำนวน 12 คน (ร้อยละ 12.24) และ (3.5) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการนำขยะที่สามารถขายได้ไปขายให้เกิดมูลค่าเป็นตัวเงินหรือสิ่งของเป็นประจำทุกครั้ง จำนวน 58 คน (ร้อยละ 59.18)

ด้านการกำจัดขยะ (4.1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ทิ้งขยะลงถังขยะที่ทางอบต.จัดไว้ให้ทุกครั้ง จำนวน 78 คน (ร้อยละ 79.59) (4.2) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กำจัดขยะที่ย่อยสลายได้โดยการทิ้งไว้บริเวณบ้าน เพื่อปล่อยให้ย่อยสลายเอง เป็นบางครั้ง จำนวน 44 คน (ร้อยละ 44.90) (4.3) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำขยะที่

เหลือจากการคัดแยกถูกนำไปทิ้งในถังขยะที่มีฝาปิดรอการกำจัดที่ถูกต้อง จำนวน 50 คน (ร้อยละ 51.02) และ (4.4) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กำจัดขยะเศษใบไม้ กิ่งไม้โดยการเผาทิ้งบริเวณบ้าน เป็นบางครั้ง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 59.18

ส่วนที่ 5 กฎระเบียบ ข้อบังคับของชุมชนด้านการจัดการขยะ
 ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายชื่อ

กฎระเบียบ ข้อบังคับของชุมชน	จำนวน (N)	มี	ร้อยละ	ไม่มี	ร้อยละ
1. ชุมชนของท่านมีกฎข้อห้ามเกี่ยวกับการเผาขยะในที่โล่งแจ้ง	98	18	18.37	80	81.63
2. ชุมชนของท่านมีการวางกฎระเบียบเกี่ยวกับการคัดแยกขยะก่อนการทิ้ง	98	28	28.57	70	71.43
3. ชุมชนของท่านมีกฎระเบียบห้ามทิ้งขยะมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ เช่น ถนนตรอกซอยแม่น้ำ ลำคลอง สระน้ำ เป็นต้น นอกจากสถานที่ซึ่งอบต.ได้จัดไว้ให้	98	34	34.69	64	65.31
4. ชุมชนของท่านมีการเก็บค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะของแต่ละครัวเรือน	98	81	82.65	17	17.35
5. ชุมชนของท่านมีการกำหนดอัตราค่าปรับสำหรับผู้ทิ้งละเมิดกฎข้อห้ามต่างๆ ของการจัดการขยะ	98	12	12.24	86	87.76

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าชุมชนมีกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านการจัดการขยะส่วนใหญ่ เช่นมีการเก็บค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะของแต่ละครัวเรือน จำนวน 81 คน (ร้อยละ 82.65) ข้อบังคับที่มีน้อยที่สุดในชุมชน ได้แก่ การกำหนดอัตราค่าปรับสำหรับผู้ทิ้งละเมิดกฎข้อห้ามต่างๆ ของการจัดการขยะ มีเพียง 12 คน (ร้อยละ 12.24)

ส่วนที่ 6 ความต้องการจัดการขยะมูลฝอย

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายชื่อ

ความต้องการของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย	การแปลผล		
	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ระดับความต้องการ
1.ท่านต้องการให้อบต.เพิ่มรถเก็บขยะ	3.00	60.40	ปานกลาง
2.ท่านต้องการให้อบต. เพิ่มรอบเวลาในการให้บริการของรถเก็บขยะ	3.15	63.00	ปานกลาง
3.ท่านต้องการให้อบต. จัดทำถังขยะแบบแยกประเภทเพื่อความสะดวกในการแยกประเภทของขยะ และเพิ่มถังรองรับขยะให้มากขึ้น เพื่อความสะดวกในการทิ้งขยะ	3.00	60.00	ปานกลาง
4.ท่านต้องการให้อบต. ให้ความรู้ด้านการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์หลายๆ วิธี	3.34	66.80	ปานกลาง
5.ท่านต้องการให้ทางอบต. ให้ความรู้เรื่องการจัดการขยะ เช่น การคัดแยกขยะ .การจัดเก็บ และการกำจัด เป็นต้น	2.83	56.6	ปานกลาง
6.ท่านต้องการให้ทางอบต.เพิ่มมาตรการเข้มงวดสำหรับผู้สร้างปัญหามลพิษทางขยะแก่ชุมชน	2.78	55.6	ปานกลาง
7.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะของชุมชน	3.00	60.00	ปานกลาง
8.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน/โครงการในการแก้ปัญหาขยะในชุมชน	3.00	60.00	ปานกลาง
9.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย/มาตรการเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดในชุมชน	2.78	55.6	ปานกลาง
10.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์จากการแก้ปัญหาการจัดการขยะของชุมชนร่วมกับอบต.	3.06	61.2	ปานกลาง
11.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาขยะของชุมชนร่วมกับอบต.	3.06	61.2	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 แสดงร้อยละความต้องการของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย โดยทุกข้อระดับความต้องการอยู่ที่ปานกลาง ซึ่งความต้องการที่มีค่าร้อยละความต้องการมากที่สุด คือ ต้องการให้อบต. ให้ความรู้ด้านการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์หลายๆ วิธี โดยมีค่าร้อยละความต้องการอยู่ที่ 66.80 และรองลงมา คือ ต้องการให้อบต.เพิ่มรถเก็บขยะ โดยมีค่าร้อยละความต้องการอยู่ที่ 63.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ผู้เกี่ยวข้อง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว มีรายละเอียด ดังนี้

จากความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน ผู้เกี่ยวข้องและผู้บริหาร กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว ในด้านสถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยด้านพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ดังนี้

1. ด้านสถานการณ์และพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยตำบลบ้านเสี้ยว

การจัดการขยะของตำบลบ้านเสี้ยว ดำเนินการโดย อบต. จัดหารถเก็บขยะ ออกเก็บขยะตามครัวเรือน โดยเก็บค่าบริการครัวเรือนละ 20 บาท/เดือน อบต.มีค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะประมาณ 32,500 บาท/เดือน แบ่งเป็นค่าน้ำมันและค่าซ่อมบำรุงรถเก็บขยะ และค่าจ้างพนักงานเก็บขยะ จำนวน 3 คน เมื่อเก็บขยะจากชุมชน จะนำไปทิ้งที่บ่อขยะซึ่ง อบต.เป็นเจ้าของ มีขยะมูลฝอยประมาณ 8 ตัน / เดือน

2. ด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอย

อบต. บ้านเสี้ยว ได้จัดอบรมให้ความรู้เรื่องจัดการขยะแก่ชุมชน ทำให้ชาวบ้านในตำบลบ้านส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการขยะอย่างถูกวิธี แต่มีส่วนน้อยที่จะนำความรู้ไปใช้ในการจัดการขยะอย่างถูกวิธี ส่วนใหญ่จะจัดการขยะตามความสะดวก ทิ้งขยะอินทรีย์รวมกับขยะประเภทอื่น ส่วนขยะรีไซเคิลชาวบ้านส่วนใหญ่จะแยกไว้ขาย ขยะอันตราย เช่น กระป๋องสเปรย์ แบตเตอรี่ ชาวบ้านส่วนใหญ่จัดการอย่างถูกวิธี โดยนำไปไว้ในจุดที่ อบต.กำหนด

3. การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

จากการสัมภาษณ์ชุมชนในด้านมีส่วนร่วมการจัดการขยะมูลฝอย ส่วนใหญ่มี การมีส่วนร่วมเรื่องการเสียค่าธรรมเนียมให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว ในการจัดเก็บขยะมูลฝอยเดือนละ 20 บาท และให้ความร่วมมือในการจัดการขยะอันตรายเป็นอย่างดี โดยคัดแยกไว้ในจุดที่ อบต. กำหนด

4. ด้านปัญหาและความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอย

ปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยใน ต.บ้านเสี้ยว คือ ชาวบ้านขาดการนำความรู้ ความเข้าใจในการจัดการขยะไปปฏิบัติ ชาวบ้านส่วนมากรับรู้ถึงประโยชน์ในการคัดแยกขยะ การลดปริมาณขยะ แต่จัดการขยะตามความสะดวก ไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง

อบต.บ้านเสี้ยว ผู้รับผิดชอบการจัดการขยะโดยตรง มีความต้องจะอบรม เสริมความรู้ ความเข้าใจด้านการจัดการขยะให้แก่ชาวบ้าน เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการขยะ แต่ขาดงบประมาณ และแนวทางให้ความรู้ที่ถูกต้อง

ในส่วนของกระบวนการจัดการขยะนั้น อบต. บ้านเสี้ยว มีความต้องการจะหาที่ดินเพื่อทำบ่อทิ้งขยะเพิ่ม เนื่องจากบ่อทิ้งขยะที่ใช้ในปัจจุบันใกล้จะเต็ม ได้กั้นงบประมาณไว้แล้วแต่ยังหาที่ดินไม่ได้

บทที่ 5

อภิปรายผล สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นตำบลขนาดเล็ก ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองอุตรดิตถ์ 104 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาและที่ราบลุ่มเชิงเขา ประชากรมีวิถีชีวิตเรียบง่าย ประกอบอาชีพทำการเกษตร เช่นปลูกข้าวโพด ถั่วเหลือง

ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นใน ตำบลบ้านเสี้ยว มีปริมาณขยะประมาณ 8 ตันต่อเดือน การจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสี้ยว ดำเนินการโดยจัดซื้อรถเก็บขยะ 1 คัน และจ้างพนักงานเก็บขยะจำนวน 3 คน เสียค่าบริหารจัดการขยะมูลฝอย 32,500 บาท/เดือน เก็บค่าธรรมเนียมครัวเรือนละ 20 บาท/เดือน ขยะส่วนใหญ่เป็นขยะอินทรีย์ ประมาณ 4 ตัน/เดือน รองลงมาได้แก่ ขยะรีไซเคิล ประมาณ 2.5 ตัน /เดือน และขยะอันตราย เช่น ถ่านไฟฉาย กระจกสเปร์ย หลอดไฟ ฯลฯ ประมาณ 0.25 ตัน/เดือน ชาวบ้านส่วนใหญ่จะนำขยะมาทิ้งในถังขยะที่ อบต.จัดไว้ให้ โดยจะมีรถขยะของ อบต. มาเก็บขยะในช่วงเช้า และนำไปทิ้งที่บ่อขยะของ อบต.

อบต. บ้านเสี้ยว ได้จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการจัดการขยะแก่ชุมชน ทำให้ชาวบ้านในตำบลบ้านส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการขยะอย่างถูกวิธี แต่มีส่วนน้อยที่จะนำความรู้ไปใช้ในการจัดการขยะอย่างถูกวิธี ส่วนใหญ่จะจัดการขยะตามความสะดวก ทั้งขยะอินทรีย์รวมกับขยะประเภทอื่น ส่วนขยะรีไซเคิล ชาวบ้านส่วนใหญ่จะแยกไว้ขาย ขยะอันตราย เช่น กระจกสเปร์ย แบตเตอรี่ ชาวบ้านส่วนใหญ่จัดการอย่างถูกวิธี โดยนำไปไว้ในจุดที่ อบต.กำหนด

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร อบต. พบว่าปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยใน ต.บ้านเสี้ยว คือ ชาวบ้านขาดการนำความรู้ ความเข้าใจในการจัดการขยะไปปฏิบัติ ชาวบ้านส่วนมากรับรู้ถึงประโยชน์ในการคัดแยกขยะ การลดปริมาณขยะ แต่จัดการขยะตามความสะดวก ไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง ปัญหาเร่งด่วนอีกประการหนึ่ง ได้แก่ การจัดหาที่ดินเพื่อทำบ่อทิ้งขยะเพิ่ม เนื่องจากบ่อทิ้งขยะที่ใช้ในปัจจุบันใกล้จะเต็ม ได้กั้นงบประมาณไว้แล้วแต่ยังหาที่ดินไม่ได้

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาในการจัดการขยะ ของตำบลบ้านเสี้ยว คือการขาดการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในการจัดการขยะอย่างถูกวิธี กล่าวคือชาวบ้านส่วนใหญ่มีความรู้ในการจัดการขยะตามแนวทางที่ถูกต้อง แต่ขาดการนำไปปฏิบัติ เนื่องจากขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการขยะ และเห็นแก่ความสะดวก จึงละเลยการปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้นผลสำเร็จของรูปแบบการจัดการขยะนี้จะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อการใช้

การมีส่วนร่วมของประชาชนให้ประชาชนเกิดความตระหนักและมีจิตสำนึกร่วมกันในการแก้ไขปัญหาขยะในชุมชนของตน ควรให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม โดยจะต้องให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสียในปัญหาได้เข้ามาสื่อสารพูดคุย ปรีกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันด้วยความสมัครใจ ก็จะทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกันในนโยบายการบริหารจัดการขยะของท้องถิ่นตน

การสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน อาจใช้แนวทางตาม ทฤษฎีการเกลี้ยกล่อมมวลชน (Mass Persuasion) โดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการจัดการขยะอย่างถูกวิธี หรือใช้ ทฤษฎีการสร้างผู้นำ (Leadership) ซึ่งผู้นำจะช่วยจูงใจ ระดมความร่วมมือ ให้ประชาชนทำงานด้วยความเต็มใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน (อคิน รพีพัฒน์ อ้างถึงใน ยุพาพร รุ่งงาม, 2545 : 7-9)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการกำหนดนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะอย่างจริงจัง
2. ในการการดำเนินนโยบายด้านต่างๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. ควรมีการเริ่มต้นการปลูกสร้างจิตสำนึกที่ดีในการจัดการขยะมูลฝอย โดยเริ่มต้นการปลูกสร้างจากในครอบครัวของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชน เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ที่มีศักยภาพในการจัดการขยะมูลฝอยน้อย หรือไม่มีศักยภาพในการดำเนินการ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยต่อไป
2. ควรศึกษาการจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งระบบ ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อศึกษาและประเมินศักยภาพในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ควรศึกษาแนวทางในการกำจัดขยะปลายทาง เพื่อพัฒนาระบบและวิธีการกำจัดขยะให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การกำจัดขยะในส่วนปลายน้ำยังเป็นการจัดการขยะด้วยวิธีการฝังกลบ ซึ่งเป็นวิธีการจัดการขยะที่ไม่มีความยั่งยืน

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมมลพิษ. 2551. **คู่มือแนวทางการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยสำหรับอาสาสมัคร พิกัดภัยพิบัติธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพมหานคร : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
-2553. **การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชินรัตน์ สมสืบ. 2539. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ทศพร สืบแสง. 2553. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนสองเหนือ เทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม**. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทวิวงศ์ ศรีบุรี. 2541. **EIA การวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม**. พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพมหานคร : บริษัทมายด์พับลิชชิง จำกัด.
- ทิวา ประสุพรรณ ศิริรัตน์ จิระเดชประไพ ดารากร เจียมวิจักษณ์ และปรีชา ดิลกวุฒิสิทธิ์. 2559. **การจัดการขยะแบบมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ในตำบลบ้านแลง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง**. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 11(1) : 45-61.
- นิรันดร์ จิงวุฒิวาศย์ .2550. **45 ปี กรมพัฒนาชุมชน : การเปลี่ยนแปลงเพื่อประชาชน**. กรุงเทพมหานคร : กรมพัฒนาชุมชน.
- ประสาน ดั่งสิบบุตร. 2538. **รวมบทความวิชาการด้านสิ่งแวดล้อม**. มปท : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัชรี หอวิจิตร. 2541. **การจัดการขยะมูลฝอย**. พิมพ์ครั้งที่ 5. ขอนแก่น คณะวิศวกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พัชรา วงษ์แสงเทียน บุชบา หินเฮวี่ วิจิตรา ทุนอินทร์ และสิริกัญจน์ ศิวะแพทย์. 2560. **พฤติกรรมและแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเทศบาลตำบลคลองพิไกร อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร**. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สมไทย วงษ์เจริญ. 2551. **คู่มือการคัดแยกขยะประจำบ้าน**.กรุงเทพมหานคร : จำปาทองพรีนติ้ง.
- สมบูรณ์ อำพนพนารัตน์. 2542. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันไฟป่า : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาสามหลัน จังหวัดสระบุรี**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2536. **ทฤษฎีสังคมวิทยา การสร้าง การประเมินค่า และการใช้ประโยชน์**. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- สถาบันพระปกเกล้า. 2548. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า.

สำนักรักษาความสะอาด. 2542. **ของเสียอันตราย**. กรุงเทพมหานคร : มปท.

มนู ดลจิตต์. 2550. **ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลศรีนคร อำเภอศรีนคร จังหวัดสุโขทัย**. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ยุพาพร รูปงาม. 2545. **การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงานงบประมาณในการปฏิรูป ระบบราชการ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วิสุทธิ์ มหายศนันท์. 2550. **ปัญหาและแนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน ของเทศบาลตำบลท่าวังผา อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

สิริพร น้อยกลาง. 2542 . **การประเมินผลสื่อประชาสัมพันธ์ ของโครงการชุมชนคัดแยกขยะของเทศบาลนครนทบุรี ศึกษาจากชุมชนบุญโตปาร์ควิลล์ ระหว่าง กุมภาพันธ์-กันยายน 2541**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

Pradhan, Upendra. 2009. Sustainable Solid Management in a Mountain Ecosystem : Darjeeling, West Bengal, India. University of Manitoba (Canada).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

(แบบสอบถาม)

แบบสอบถาม

การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตพื้นที่.....

คำชี้แจง

1. แบบสำรวจฉบับนี้ เป็นแบบสำรวจประชาชนที่อยู่ในเขต.....
ประกอบด้วย 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่2 สภาพปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของชุมชน

ส่วนที่3 ความรู้ ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน

ส่วนที่ 5 กฎระเบียบ ข้อบังคับของชุมชนด้านการจัดการขยะ

ส่วนที่ 6 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยร่วมกับองค์การบริหารส่วน

ตำบล

ส่วนที่ 7 ความต้องการ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

2. กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเห็นของท่าน และเติม
ข้อความที่เป็นจริงลงในช่องว่างที่เว้นไว้

ส่วนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 20 ปี

() 20 -30 ปี

() 31-40 ปี

() 41 - 50 ปี

() 51- 60 ปี

() 61 ปี ขึ้นไป

3.ระดับการศึกษา

() ไม่ได้เรียนหนังสือ

() ประถมศึกษา

() มัธยมต้น

() มัธยมปลาย/ปวช.

() อนุปริญญา/ปวส.

()ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

(อื่นๆ (ระบุ).....)

4. อาชีพ

() เกษตรกร

() รับจ้างทั่วไป

() รับราชการ

() พนักงาน/ลูกจ้าง

() ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ()

อื่น ๆ

(ระบุ).....

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() ต่ำกว่า 5,000 บาท

() 5,000 – 10,000 บาท

() 10,001 – 15,000 บาท

() มากกว่า 15,000 บาท

6. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

() 1 – 2 คน

() 3 – 4 คน

() 5 – 6 คน

() มากกว่า 6 คน

7. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

() 1 –5 ปี

() 6 –10 ปี

() 11 –15 ปี

() 16–20 ปี

() 21 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของชุมชน

1. ปริมาณขยะมูลฝอยในครัวเรือนของท่าน เป็นขยะประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ขยะอินทรีย์ เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษเปลือกผลไม้ มูลสัตว์ เศษใบไม้ เศษกิ่งไม้

จำนวนเฉลี่ยต่อวัน

() น้อยกว่า 1 กิโลกรัมต่อวัน

() 1-2 กิโลกรัมต่อวัน

() 3-5 กิโลกรัมต่อวัน

() มากกว่า 5 กิโลกรัมต่อวัน

() ขยะรีไซเคิล เช่น ขวดน้ำพลาสติก ฝาขวดเครื่องดื่ม ขวดแก้ว ฝาอลูมิเนียม เศษเหล็ก เศษ แก้ว เศษกระดาษ ก่อกระดาษ ลังกระดาษ จำนวนเฉลี่ยต่อวัน

() น้อยกว่า 5 ชิ้นต่อวัน

() 6-10 ชิ้นต่อวัน

() 11-20 ชิ้นต่อวัน

() มากกว่า 20 ชิ้นต่อวัน

() ขยะทั่วไป เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติก ขอบขนมขบเคี้ยว กล่องนม แก้วพลาสติก กล่องโฟม ซ้อนพลาสติก หลอดดูดน้ำ จำนวนเฉลี่ยต่อวัน

() น้อยกว่า 10 ชิ้นต่อวัน

() 11-20 ชิ้นต่อวัน

() 21-30 ขึ้นต่อวัน

() มากกว่า 30 ขึ้นต่อวัน

() ขยะอันตราย เช่น ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ กระจกสเปร์ย์ หลอดไฟ ขวดสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ขวดยาฆ่าแมลง ถุงปุ๋ยเคมี ชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวนเฉลี่ยต่อวัน

() น้อยกว่า 5 ขึ้นต่อสัปดาห์

() 6-10 ขึ้นต่อสัปดาห์

() 11-20 ขึ้นต่อสัปดาห์

() มากกว่า 20 ขึ้นต่อสัปดาห์

2. ท่านมีวิธีการจัดการขยะแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นในครัวเรือนของท่านโดยวิธีใด

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ขยะอินทรีย์ เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษเปลือกผลไม้ มูลสัตว์ เศษใบไม้ เศษกิ่งไม้

() ฝังกลบ

() ทำปุ๋ยหมัก

() เผา

() กองทิ้งบริเวณบ้าน

() ทิ้งลงถังขยะของอบต.

() ทิ้งลงแหล่งน้ำ

() อื่นๆ (ระบุ)

() ขยะรีไซเคิล เช่น ขวดน้ำพลาสติก กระจกเครื่องดื่ม ขวดแก้ว ฝาอลูมิเนียม เศษเหล็ก เศษแก้ว เศษกระดาษ กล่องกระดาษ ลังกระดาษ

() ฝังกลบ

() เก็บไว้ใช้ประโยชน์ในครัวเรือน

() เก็บแยกไว้ขาย

() เผา

() ทิ้งลงถังขยะของอบต.

() ทิ้งลงแหล่งน้ำ

() กองทิ้งบริเวณบ้าน

() อื่นๆ (ระบุ)

() ขยะทั่วไป เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติก ซองขนมขบเคี้ยว กล่องนม แก้วพลาสติก กล่องโฟม ซ้อนพลาสติก หลอดดูดน้ำ

() ฝังกลบ

() เก็บไว้ใช้ประโยชน์ในครัวเรือน

() เก็บแยกไว้ขาย

() เผา

() ทิ้งลงถังขยะของอบต.

() ทิ้งลงแหล่งน้ำ

() กองทิ้งบริเวณบ้าน

() อื่นๆ (ระบุ)

() ขยะอันตราย เช่น ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ กระจกสเปร์ย์ หลอดไฟ ขวดสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ขวดยาฆ่าแมลง ถุงปุ๋ยเคมี ชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

() ฝังกลบ

() เก็บไว้ใช้ประโยชน์ในครัวเรือน

() เก็บแยกไว้ขาย

() เผา

() ทิ้งลงถังขยะของอบต.

() ทิ้งลงแหล่งน้ำ

() กองทิ้งบริเวณบ้าน

() อื่นๆ (ระบุ)

3. ท่านคิดว่าถังรองรับขยะในชุมชนของท่าน มีความเหมาะสมหรือไม่

() เหมาะสม

() ไม่เหมาะสม เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() มีการรั่วซึม

() ไม่มีฝาปิดมิดชิด

() มีจำนวนและขนาดที่ไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะ

() ไม่มีถังรองรับแยกตามประเภทของขยะ

() อื่นๆ (ระบุ)

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

ความรู้ด้านการจัดการขยะ	ใช่	ไม่ใช่
1. ขยะมูลฝอยจำพวกเศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้สามารถนำมาทำปุ๋ยหมักได้		
2. ในครัวเรือนควรมีถังขยะขนาดใหญ่ เพื่อรองรับขยะได้ทั้งหมด และสามารถเก็บได้เป็นเวลาหลายวัน เมื่อเต็มแล้วจึงนำไปกำจัด		
3. การลดปริมาณขยะมูลฝอย สามารถทำได้โดยนำขยะทุกชนิดที่มีอยู่ในบริเวณบ้านไปทิ้งลงถังขยะ และปล่อยให้เจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้นำไปกำจัด		
4. การจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การคัดแยกขยะ ณ แหล่งกำเนิดก่อนการทิ้ง		
5. การคัดแยกประเภทของขยะ เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับประชาชนในชุมชน		
6. ขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายได้ เช่น เศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้ ควรใส่ถุงพลาสติกแล้วนำไปทิ้งร่วมกับขยะทั่วไปในถังขยะของชุมชน		
7. ขยะมูลฝอยประเภทโฟม ถุงพลาสติก จัดเป็นขยะประเภทขยะทั่วไป		
8. ขยะมูลฝอยประเภทโฟม ถุงพลาสติก สามารถกำจัดโดยการเผาตัวเองในบริเวณบ้าน เนื่องจากสะดวก และเป็นการช่วยลดปริมาณขยะลงได้อย่างรวดเร็ว		
9. ขวดน้ำพลาสติกแบบใส สามารถนำมาแปรรูปใช้ใหม่ได้		
10. ถังรองรับขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาลต้องมีฝาปิดมิดชิด ไม่รั่วซึม และสามารถทำความสะอาดได้ง่าย		

ความรู้ด้านการจัดการขยะ	ใช่	ไม่ใช่
11. แบตเตอรี่รถยนต์ หลอดไฟ ถ่านไฟฉายที่หมดอายุแล้ว ไม่ควรนำไปทิ้งรวมกับขยะประเภทอื่นๆ		
12. การเผาขยะมูลฝอยในที่โล่งแจ้งเป็นอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม		
13. กระดาษที่ใช้แล้วสามารถนำกลับมาทำเป็นกระดาษใช้ใหม่ได้		
14. เศษแก้วแตกสามารถนำไปหลอมเพื่อทำขวดใหม่ได้		
15. ขยะมูลฝอยประเภทถ่านไฟฉาย หลอดไฟเก่า กระจกสเปร์ยต่างๆ สามารถทำลายทิ้งได้เอง โดยการนำไปเผาในบริเวณบ้าน		

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน

การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย	ความถี่ในการปฏิบัติ		
	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ
1. ด้านการลดการเกิดขยะ			
1.1 ท่านมีการนำวัสดุที่ยังใช้ได้เช่น กล่องกระดาษ กระดาษหน้าเดียวกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง			
1.2 ท่านเลือกใช้สินค้าที่ไม่ต้องใช้ถุงพลาสติกมากเกินไปหรือเลือกใช้ถุงพลาสติกใบใหญ่ใบเดียวแทนใบเล็กหลาย ๆ ใบ			
1.3 ท่านแนะนำให้สมาชิกในครัวเรือนของท่านใช้สินค้าที่เกิดขายน้อย			
1.4 ท่านพยายามเลี่ยงการใช้ถุงพลาสติกและการใช้กล่องโฟม			
1.5 ท่านแนะนำให้เพื่อนบ้านของท่านช่วยกันลดการเกิดขยะ			
1.6 ท่านใช้ถุงผ้าหรือตะกร้าหรือถุงพลาสติกใบเก่าไปจ่ายตลาด			
2. ด้านการคัดแยกขยะ			
2.1 ครอบครัวท่านมีการคัดแยกขยะเปียกและขยะแห้งออกจากกัน			
2.2 ท่านคัดแยกขยะประเภทกระป๋องสี ขวดยาฆ่าหญ้าฆ่าแมลง แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉายออกจากขยะทั่วไป			
2.3 ครอบครัวของท่านมีการคัดแยกขยะที่ขายได้ เช่นกระดาษ ขวดแก้ว เศษเหล็ก ออกจากขยะทั่วไป			

การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย	ความถี่ในการปฏิบัติ		
	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ
2.4 ท่านมีการคัดแยกขยะที่มีการปนเปื้อนของเลือด เสมหะผู้ป่วย อุจจาระ เช่น ผ้าอนามัยใช้แล้ว ผ้าอ้อมสำเร็จรูปเด็กใช้แล้ว ออก จากขยะทั่วไปก่อนทิ้งลงถังขยะ			
3. ด้านการเก็บรวบรวม/การนำกลับมาใช้ประโยชน์			
3.1 ครอบครัวท่านมีการเก็บถุงพลาสติกที่ยังใช้งานได้นำกลับมาใช้ ใหม่			
3.2 มีการนำขวดน้ำพลาสติกหรือขวดแก้วมาใช้ประโยชน์ใหม่			
3.3 ครอบครัวของท่านมีการนำขยะเปียก เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษเปลือกผลไม้ไปทำปุ๋ยหมัก			
3.4 ครอบครัวของท่านมีการนำเศษวัชพืช เศษไม้ ใบไม้ไปทำปุ๋ย หมักแทนการเผา			
3.5 ครอบครัวของท่านมีการนำขยะที่สามารถขายได้ไปขายให้เกิด มูลค่าเป็นตัวเงินหรือสิ่งของ			
4. ด้านการกำจัดขยะ			
4.1 ท่านทิ้งขยะลงถังขยะที่ทางอบต.จัดไว้ให้ทุกครั้ง			
4.2 ขยะที่ย่อยสลายได้ เช่น เศษผัก เศษเปลือกผลไม้ ท่านกำจัด โดยการทิ้งไว้บริเวณบ้าน เพื่อปล่อยให้ย่อยสลายเอง			
4.3 ขยะที่เหลือจากการคัดแยกถูกนำไปทิ้งในถังขยะที่มีฝาปิดรอ การกำจัดที่ถูกต้อง			
4.4 ท่านกำจัดขยะเศษใบไม้ กิ่งไม้โดยการเผาที่บริเวณบ้าน			

ส่วนที่ 5 กฎระเบียบ ข้อบังคับของชุมชนด้านการจัดการขยะ

กฎระเบียบ ข้อบังคับของชุมชน	มี	ไม่มี
1. ชุมชนของท่านมีกฎข้อห้ามเกี่ยวกับการเผาขยะในที่โล่งแจ้ง		
2. ชุมชนของท่านมีการวางกฎระเบียบเกี่ยวกับการคัดแยกขยะก่อนการทิ้ง		
3. ชุมชนของท่านมีกฎระเบียบห้ามทิ้งขยะมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ เช่น ถนนตรอกซอยแม่น้ำ ลำคลองสระน้ำ เป็นต้น นอกจากสถานที่ซึ่งอบต.ได้จัดไว้ให้		
4. ชุมชนของท่านมีการเก็บค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะของแต่ละครัวเรือน		

5. ชุมชนของท่านมีการกำหนดอัตราค่าปรับสำหรับผู้ละเมิดกฎข้อห้ามต่างๆของการจัดการขยะ		
---	--	--

ส่วนที่ 6 การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล

ประเด็น	ระดับการมีส่วนร่วม					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุ						
1.1 ท่านเข้าร่วมการประชุมประชาคมเพื่อเสนอปัญหาและความต้องการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนร่วมกับ อบต.						
1.2 ท่านมีส่วนร่วมวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนเพื่อจัดทำโครงการ/กิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอย						
1.3 ท่านมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการแก้ไขปัญหาขยะของชุมชนร่วมกับ อบต.						
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน						
2.1 ท่านมีส่วนร่วมในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจรของ อบต.						
2.2 ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำนโยบาย/มาตรการเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดในชุมชน						
2.3 ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน/โครงการเพื่อแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในชุมชน						
2.4 ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและแนวทางการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในชุมชน						
2.5 ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะทางเพื่อการใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชนมาจัดการปัญหาขยะมูลฝอย เช่น เสนอที่ดินเพื่อทิ้งขยะชุมชน						
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ						

ประเด็น	ระดับการมีส่วนร่วม					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
3.1 ท่านมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมของ อบต.ในการรณรงค์และร่วมเก็บขยะมูลฝอยในชุมชน						
3.2 ท่านมีส่วนร่วมคัดแยกประเภทขยะเช่น เศษกระดาษ พลาสติกขวดแก้ว หรือขยะมีพิษ ก่อนนำไปทิ้งลงถังขยะของ อบต.						
3.3 ท่านมีส่วนร่วมใช้ถุงผ้า ปิ่นโต หรือตะกร้า มาซื้อสินค้าเพื่อลดการใช้ถุงพลาสติกและกล่องโฟม						
3.4 ท่านมีส่วนร่วมนำขยะมูลฝอยในครัวเรือนมาทำเป็นปุ๋ยหมัก หรือน้ำหมักจุลินทรีย์ชีวภาพ หรือการใช้ประโยชน์อื่นๆ จากขยะ						
3.5 ท่านมีส่วนร่วมเสียค่าธรรมเนียมให้แก่ อบต. ในการบริหารจัดการจัดเก็บขยะมูลฝอย						
3.6 ท่านมีส่วนร่วมในการลดขยะมูลฝอย เช่น ขวดพลาสติก ขวดแก้ว หรือถุงพลาสติกที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่						
3.7 ท่านมีส่วนร่วมในการนำขยะมูลฝอยจากครัวเรือนมาทิ้งลงถังขยะของ อบต.						
3.8 ท่านมีส่วนร่วมซื้อผลิตภัณฑ์ชนิดเติมแบบถุงพลาสติกมาใช้ แทนการซื้อผลิตภัณฑ์แบบขวด ทำให้ลดรายจ่าย เช่น น้ำยาปรับผ้านุ่ม						
3.9 ท่านมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือนแล้วนำไปขายเพื่อเพิ่มรายได้						
3.10 ท่านมีส่วนร่วมไม่ทิ้งขยะลงลำคลองหรือใต้ถุนบ้าน ทำให้ลำคลองสะอาด						
4. ด้านการรับผลประโยชน์จากการแก้ไขปัญหาขยะชุมชน						
4.1 หลังจากมีการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของอบต. แล้ว ทำให้ท่านได้รับประโยชน์และความสะดวกสบายในการดูแลเรื่องสถานะแวดล้อมของชุมชนมีความสะอาดงามตา ไม่มีปัญหากลิ่นการเผาขยะ กลิ่นขยะรบกวน						

ประเด็น	ระดับการมีส่วนร่วม					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
ขยะไม่อุดตันท่อระบายน้ำ ตลอดจนไม่ทำให้แม่น้ำลำคลองเน่าเหม็น ตื้นเขิน เป็นต้น						
4.2 เมื่อท่านมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งลงถังขยะประเภทต่าง ๆ ของอบต. แล้วทำให้ท่านมีรายได้จากการขายขยะ รีไซเคิล เช่น ขวดน้ำพลาสติก กระดาษ ขวดแก้ว เป็นต้น						
4.3 เมื่อท่านมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งลงถังขยะประเภทต่าง ๆ ของอบต. แล้วทำให้ท่านสามารถได้วัตถุดิบจากขยะมาใช้ประโยชน์ในการลดค่าใช้จ่ายหรือเพิ่มรายได้ให้ครอบครัวได้ เช่น นำมาทำปุ๋ย ทำแก๊สชีวภาพ ทำถ่าน ทำกระเป่า เป็นต้น						
5. ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน						
5.1 ท่านมีส่วนร่วมในการตอบแบบประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานรักษาความสะอาดของ อบต.						
5.2 ท่านมีส่วนร่วมประเมินผล การเก็บ ขนส่ง ลำเลียง และ การกำจัดขยะมูลฝอยของรถเก็บขยะ อบต.						
5.3 ท่านร่วมแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะในการจัดการขยะมูลฝอย ให้ อบต. ทราบ						
5.4 ท่านมีส่วนร่วมในการแจ้งให้ อบต. ทราบ เมื่อพบถังขยะชำรุด หรือไม่เพียงพอต่อการใช้งาน						
5.5 ท่านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบรายได้จากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมขยะมูลฝอยของ อบต.						

ส่วนที่ 7 ความต้องการจัดการขยะมูลฝอย

ประเด็น	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ท่านต้องการให้อบต. เพิ่มรถเก็บขยะ					
2.ท่านต้องการให้อบต. เพิ่มรอบเวลาในการให้บริการของรถเก็บขยะ					
3.ท่านต้องการให้อบต. จัดทำถังขยะแบบแยกประเภทเพื่อความสะดวกในการแยกประเภทของขยะ และเพิ่มถังรองรับขยะให้มากขึ้น เพื่อความสะดวกในการทิ้งขยะ					
4.ท่านต้องการให้อบต. ให้ความรู้ด้านการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์หลายๆ วิธี					
5.ท่านต้องการให้ทางอบต. ให้ความรู้เรื่องการจัดการขยะ เช่น การคัดแยกขยะ .การจัดเก็บ และการกำจัด เป็นต้น					
6.ท่านต้องการให้ทางอบต.เพิ่มมาตรการเข้มงวดสำหรับผู้สร้างปัญหามลพิษทางขยะแก่ชุมชน					
7.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะของชุมชน					
8.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน/โครงการในการแก้ปัญหาขยะในชุมชน					
9.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย/มาตรการเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดในชุมชน					
10.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์จากการแก้ปัญหามาตรการจัดการขยะของชุมชนร่วมกับอบต.					
11.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาขยะของชุมชนร่วมกับอบต.					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือของทุกๆท่าน

ภาคผนวก ข.
(แบบสัมภาษณ์)

แบบการสัมภาษณ์

การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตพื้นที่.....

ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ - สกุล

.....

วัน/เวลาที่ทำการสัมภาษณ์

.....

สถานที่ทำการสัมภาษณ์

.....

1. ปัจจุบันสถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2. ในชุมชนของท่านมีปัญหาสิ่งแวดล้อมจากขยะด้านใดบ้าง และท่านเข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามาอย่างไร

ปัญหา	การระบุสภาพปัญหาจากขยะมูลฝอย	การมีส่วนร่วมการป้องกันและแก้ไข ปัญหาจากขยะมูลฝอย
ขยะมูลฝอย	☐ ไม่มีปัญหา ☐ มีปัญหา ระบุ.....	☐ ไม่มีส่วนร่วม ☐ มีส่วนร่วมโดย ระบุ.....
น้ำเสียจากขยะมูลฝอย	☐ ไม่มีปัญหา ☐ มีปัญหา ระบุ.....	☐ ไม่มีส่วนร่วม ☐ มีส่วนร่วมโดย ระบุ.....

กลิ่นรบกวนจาก ขยะมูลฝอย	☐ ไม่มีปัญหา ☐ มีปัญหา ระบุ.....	☐ ไม่มีส่วนร่วม ☐ มีส่วนร่วมโดย ระบุ.....
อื่นๆ	☐ ไม่มีปัญหา ☐ มีปัญหา ระบุ.....	☐ ไม่มีส่วนร่วม ☐ มีส่วนร่วมโดย ระบุ.....

3. โดยภาพรวมแล้วนั้น ท่านมีความพึงพอใจกับการจัดการขยะมูลฝอยภายในชุมชนระดับใด

- พึงพอใจมากที่สุด
- พึงพอใจมาก
- พึงพอใจปานกลาง
- พึงพอใจน้อย
- พึงพอใจน้อยที่สุด
-

4. ท่านมีข้อเสนอแนะต่อภาครัฐที่ดูแลเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนของท่านอย่างไร

4.1 ด้านการเก็บรวบรวมขยะเพื่อนำไปทิ้ง

.....

.....

.....

4.2 ภาชนะสำหรับการเก็บรวบรวมขยะ

.....

.....

.....

4.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนเกี่ยวกับการเก็บขยะ/ด้านค่าธรรมเนียม กฎระเบียบ

.....
.....
.....

4.4 ความต้องการเพื่อจัดทำโครงการเกี่ยวกับการขยะในรูปแบบ/กิจกรรมของอบต./เทศบาล
แบบใด

.....
.....
.....

5. ความรู้และความเข้าใจและพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน (ด้านการคัดแยก การนำ
กลับมาใช้ประโยชน์)

.....
.....
.....

6. ท่านการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างไร (ด้านการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมการ
ปฏิบัติ ผลของการแก้ปัญหา)

.....
.....
.....

7. ข้อเสนอแนะแนวทางความต้องการในการแก้ปัญหาการจัดการขยะของชุมชน

.....
.....
.....

8. การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของชุมชนในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในการจัดเก็บขยะ

.....
.....
.....

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : ปรัชญา โพรธิหัง
ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Praty Phothihang
- เลขที่บัตรประชาชน : 31005 03380 371
- ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์
เวลาที่ใช้ทำวิจัย 8 ชั่วโมง : สัปดาห์
- หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก : คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ : 055-267103 โทรศัพท์มือถือ : 091 839 4230
E-mail : pipenaldo@gmail.com
- ประวัติการศึกษา :

คุณวุฒิ	ปี พ.ศ. ที่จบ	ชื่อสถานศึกษาและประเทศ
ศิลปศาสตรบัณฑิต (นิเทศศาสตร์)	2545	สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (วารสารสนเทศ)	2546	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ สาขาวิชาการ สื่อสารมวลชน วารสารศาสตร์
- ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ
 - งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” 2559 (ผู้ร่วมโครงการ)
 - งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนในตำบลบึงพระ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก” 2554 (ผู้ร่วมโครงการ)